

Euroopan unionin virallinen lehti

C 140

50. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

23. kesäkuuta 2007

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	IV <i>Tiedotteet</i>	
	EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT TIEDOTTEET	
	Tuomioistuim	
2007/C 140/01	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> EUVL C 129, 9.6.2007	1
	V <i>Ilmoitukset</i>	
	TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT	
	Tuomioistuim	
2007/C 140/02	Asia C-391/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 10.5.2007 (Symvoulio tis Epikrateiasin (Kreikka) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ypourgos Oikonomikon ja Proistamenos DOY Amfissas v. Charilaos Georgakis (Direktiivi 89/592/ETY — Sisäpiirikaupat — ”Sisäpiiritiedon” ja ”sisäpiiritiedon hyväksi käyttämisen” käsitteet — Pörssissä noteerattuja arvopapereita koskevat etukäteen sovitut liiketoimet, jotka toteutetaan sellaisten henkilöiden ryhmän sisällä, joilla voi olla hallussaan sisäpiiritietoa — Luovutettujen arvopapereiden kurssin keinotekoinen nostaminen)	2
2007/C 140/03	Asia C-508/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 10.5.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Itävallan tasavalta (jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 92/43/ETY — Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelu — Täytäntöönpanotoimenpiteet)	2
2007/C 140/04	Asia C-252/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 10.5.2007 (High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Divisionin (Administrative Court) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — The Queen, Thames Water Utilities Ltd:n vaatimuksesta v. South East London Division, Bromley Magistrates’ Court (Jätteet — Direktiivit 75/442/ETY, 91/156/ETY ja 91/271/ETY — Viemärijärjestelmästä vuotava jätevesi — Määritelmä — Direktiivien 75/442/ETY ja 91/271/ETY soveltamisala)	3

FI

2007/C 140/05	Asia C-303/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 3.5.2007 (Arbitragehofin (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Advocaten voor de Wereld VZW v. Leden van de Ministerraad (Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — EU 6 artiklan 2 kohta ja EU 34 artiklan 2 kohdan b alakohta — Puitepäätös 2002/584/YOS — Eurooppalainen pidätysmääräys ja jäsenvaltioiden väliset luovuttamismenettelyt — Kansallisten lainsäädäntöjen lähentäminen — Kaksoisrangaistavuuden tutkinnan poistaminen — Pätevyys)	3
2007/C 140/06	Asia C-328/05 P: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 10.5.2007 — SGL Carbon AG v. Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku — Kilpailu — Kartelli tai muu yhteisjärjestely — Sakkojen määrän laskennasta annetut suuntaviivat — Yhteistyötiedonanto — Ne bis in idem -periaate)	4
2007/C 140/07	Asia C-386/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 3.5.2007 (Oberster Gerichtshofin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Color Drack GmbH v. Lexx International Vertriebs GmbH (Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano — Asetus (EY) N:o 44/2001 — Erityinen toimivalta — 5 artiklan 1 alakohdan b alakohdan ensimmäinen luettelukohta — Kanteen perusteena olevan sopimusveloitteen täytäntöönpanopaikan tuomioistuin — Irtaimen tavarankauppa — Tavarat toimitetaan yhden jäsenvaltion eri paikkakunnille)	4
2007/C 140/08	Asia C-391/06: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 3.5.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Irlanti (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2003/4/EY — Tiedonsaannin vapaus — Ympäristöä koskeva tieto — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	5
2007/C 140/09	Asia C-407/06: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 10.5.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Belgian kuningaskunta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2003/105/EY — Työntekijöiden suojeleminen — Vaarallisista aineista aiheutuvat suuronnettomuusvaarat — Määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	5
2007/C 140/10	Asia C-33/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Dâmbovița (Romania) on esittänyt 24.1.2007 — Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București v. Gheorghe Jipa	6
2007/C 140/11	Asia C-139/07 P: Valitus, jonka Euroopan yhteisöjen komissio on tehnyt 8.3.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-237/02, Technische Glaswerke Ilmenau GmbH v. Euroopan yhteisöjen komissio, 14.12.2006 antamasta tuomiosta	6
2007/C 140/12	Asia C-152/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 20.3.2007 — Arcor AG & Co. KG v. Bundesrepublik Deutschland	7
2007/C 140/13	Asia C-153/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 20.3.2007 — Communication Services TELE2 GmbH v. Bundesrepublik Deutschland	8
2007/C 140/14	Asia C-154/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 20.3.2007 — Firma 01051 Telekom GmbH v. Saksan liittotasavalta	8
2007/C 140/15	Asia C-156/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 21.3.2007 — Salvatore Aiello ym. v. Comune di Milano, Sindaco di Milano, Comitato tecnico — scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Euromilano SpA ja Metropolitana milanese SpA	9
2007/C 140/16	Asia C-161/07: Kanne 23.3.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Itävallan tasavalta	9

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2007/C 140/17	Asia C-162/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on esittänyt 26.3.2007 — Amplificin SpA v. Ministero dell'Economia e delle Finanze ja Agenzia delle Entrate	10
2007/C 140/18	Asia C-171/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht des Saarlandes (Saksa) on esittänyt 30.3.2007 — Apothekerkammer des Saarlandes, Marion Schneider, Michael Holzapfel, Dr. Fritz Trenheuser ja Deutscher Apothekerverband e.V. v. Saarland ja Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales, kuultavana DocMorris N.V.	11
2007/C 140/19	Asia C-172/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht des Saarlandes (Saksa) on esittänyt 30.3.2007 — Apothekerin Helga Neumann-Seiwert v. Saarland ja Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales, kuultavana DocMorris N.V.	11
2007/C 140/20	Asia C-174/07: Kanne 30.3.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta	12
2007/C 140/21	Asia C-194/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 4.4.2007 — SAVA e C. Srl, SIEME Srl ja GRADED SpA v. Mostra d'Oltremare SpA ym.	13
2007/C 140/22	Asia C-204/07 P: Valitus, jonka C.A.S. SpA on tehnyt 16.4.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-23/03, C.A.S. SpA v. komissio, 6.2.2007 antamasta tuomiosta	13
2007/C 140/23	Asia C-205/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep te Gent (Belgia) on esittänyt 19.4.2007 — Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat Lodewijk Gysbrechts ja Santurel Inter BVBA	14
2007/C 140/24	Asia C-207/07: Kanne 19.4.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta	15
2007/C 140/25	Asia C-209/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supreme Court (Irlanti) on esittänyt 20.4.2007 — The Competition Authority v. Beef Industry Development Society Ltd ja Barry Brothers (Carrigmore) Meats Ltd	15
2007/C 140/26	Asia C-213/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Symvoulia tis Epikrateias (Kreikka) on esittänyt 23.4.2007 — Michaniki AE v. Ethniko Symvoulío Radiotileorasis, Ypourgos Epikrateias, Pantechniki AE ja Syndesmos Epicheiriseon Periodikou Typou	16
2007/C 140/27	Asia C-223/07: Kanne 3.5.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ruotsin kuningaskunta	17
2007/C 140/28	Asia C-235/07: Kanne 10.3.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Saksan liittotasavalta	17

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

2007/C 140/29	Asia T-357/02: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 3.5.2007 — Freistaat Sachsen v. komissio (Valtiontuet — Sachsenin osavaltion viranomaisten myöntämät tuet — Pienten ja keskisuurten yritysten tukijärjestelmä — Nopeutettu hyväksymismenettely — Pienten ja keskisuurten yritysten valtion tukia koskevien yhteisön suuntaviivojen ja ryhmäpoikkeusasetuksen ajallinen soveltaminen — Ennen ryhmäpoikkeusasetuksen voimaantuloa ilmoitettu tukihanke — Luottamuksensuoja — Oikeusvarmuus — Täydellinen ilmoitus)	19
---------------	---	----

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2007/C 140/30	Asia T-219/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 3.5.2007 — Espanja v. komissio (Kalastus — Jäsenvaltioiden kalastuslaivastojen kapasiteetin kehitys — Laivastoon lisäämisiä ja laivastosta poistoja koskevat järjestelyt — Kalastus- ja vesiviljelyalan komitea — Kieliä koskevat järjestelyt)	19
2007/C 140/31	Asia T-255/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 10.5.2007 — Negenman v. komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Äitiysloma — Sairausloma — Todennäköinen synnytyspäivä — Äitiysloman alkaminen)	19
2007/C 140/32	Asia T-261/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 3.5.2007 — Crespinet v. komissio (Henkilöstö — Ylennys — Vuoden 2003 ylennyskierros — Etusijapisteiden jakaminen)	20
2007/C 140/33	Asia T-271/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 8.5.2007 — Citymo v. komissio (Sopimusperusteinen vahingonkorvaus — Välityslauseke — Vuokrasopimus — Tutkimatta jättäminen — Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Sopimusneuvottelut — Lainvastaisuusväite — Luottamuksensuoja — Vilpitön mieli — Oikeuden väärinkäyttö — Aineellinen vahinko — Mahdollisuuden menettäminen)	20
2007/C 140/34	Asia T-343/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 3.5.2007 — Tsarnavas v. komissio (Henkilöstö — Arviointikertomus — Työkyvyttömyys — Kumoamiskanne — Oikeussuojan tarve — Vahingonkorvauskanne — Tutkimatta jättäminen)	21
2007/C 140/35	Asia T-99/05: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 10.5.2007 — Espanja v. komissio (Kalastus — Asetus (EY) N:o 494/2002 — Meren luonnonvarojen säilyttäminen — Oikeudellinen perusta — Syrjäntäkiellon periaate — Perusteluvollisuus)	21
2007/C 140/36	Yhdistetyt asiat T-239/05, T-240/05, T-245/05 — T-247/05, T-255/05, T-274/05 — T-280/05: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.5.2007 — Black & Decker v. SMHV ja Atlas Copco (Keltamustaa sähkötyökälua kuvaava kolmiulotteinen merkki) (Yhteisön tavaramerkki — Väittemenettely — Määräaika väittemenettelylle — Faksina lähettäminen — Tutkittavaksi ottaminen — Indication claire de la marque antérieure — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 18 säännön 1 kohta)	21
2007/C 140/37	Asia T-47/06: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 10.5.2007 — Antartica v. SMHV — Nasdaq Stock Market (nasdaq) (Yhteisön tavaramerkki — Väittemenettely — Hakemus kuvio-merkin nasdaq rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön tavaramerkki NASDAQ — Suhteellinen hylkäysperuste — Tunnettuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 5 kohta)	22
2007/C 140/38	Asia T-30/03: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 23.4.2007 — SID v. komissio (Valtiontuki — Päätös olla vastustamatta tukea — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Käsite ”se, jota asia koskee” — Työntekijöiden etujärjestö)	22
2007/C 140/39	Asia T-387/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 30.4.2007 — EnBW Energie Baden-Württemberg v. komissio (Kumoamiskanne — Direktiivi 2003/87/EY — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä — Saksan kansallinen päästöoikeuksien jakosuunnitelma — Valtiontuet — Oikeussuojan tarve — Tutkimatta jättäminen)	23
2007/C 140/40	Asia T-415/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 26.4.2007 — Tebaldi ym. v. komissio (Virkamiehistö — Henkilöstö — Ylennys — Vuoden 2003 ylennyskierros — Ylennyksen evääminen — Ylennyspisteiden myöntäminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	23
2007/C 140/41	Asia T-297/05 R: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 2.5.2007 — IPK International World Tourism Marketing Consultants v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja — EY 256 artikla — Hakemuksen tarkoitus — Tutkittavaksi ottaminen — Kiireellisyden puuttuminen)	24
2007/C 140/42	Asia T-12/07 R: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 3.5.2007 — Polimeri Europa v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Kilpailu — Valitoimihakemus — Kolmansille osoitettu määräys — Tutkimatta jättäminen)	24

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2007/C 140/43	Asia T-71/07 R: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 4.5.2007 — Icuna.Com v. parlamentti (Julkiset hankinnat — Yhteisön tarjouspyyntömenettely — Välimenettely — Kiireellisuuden puuttuminen)	24
2007/C 140/44	Asia T-103/07: Kanne 2.4.2007 — Fratex Indústria e Comércio, Lda. v. SMHV — USA Track & Field (TRACK & FIELD USA)	25
2007/C 140/45	Asia T-109/07: Kanne 11.4.2007 — L'Oréal v. SMHV — Spa Monopole (SPA THERAPY)	25
2007/C 140/46	Asia T-110/07: Kanne 16.4.2007 — Siemens v. komissio	26
2007/C 140/47	Asia T-113/07: Kanne 18.4.2007 — Toshiba v. komissio	26
2007/C 140/48	Asia T-116/07: Kanne 17.4.2007 — Ranska v. komissio	27
2007/C 140/49	Asia T-117/07: Kanne 18.4.2007 — Areva ym. v. komissio	28
2007/C 140/50	Asia T-120/07: Kanne 16.4.2007 — MB Immobilien ja MB System v. komissio	29
2007/C 140/51	Asia T-121/07: Kanne 18.4.2007 — Alstom v. komissio	30
2007/C 140/52	Asia T-122/07: Kanne 17.4.2007 — Siemens ja VA TECH Transmission & Distribution v. komissio	31
2007/C 140/53	Asia T-123/07: Kanne 17.4.2007 — Siemens Transmission & Distribution v. komissio	31
2007/C 140/54	Asia T-124/07: Kanne 17.4.2007 — Siemens Transmission & Distribution ja Nuovo Magrini Galileo v. komissio	32
2007/C 140/55	Asia T-125/07: Kanne 16.4.2007 — Scientific and Technological Committee ym. v. komission jäsenet Potocnik ym.	33
2007/C 140/56	Asia T-126/07: Kanne 20.4.2007 — Allos Walter Lang v. SMHV — Kokoriko (Coco Rico)	33
2007/C 140/57	Asia T-127/07 P: Valitus, jonka Bligny on tehnyt 20.4.2007 virkamiestuomioistuimen asiassa F-142/06, Bligny v. komissio, 15.2.2007 antamasta määräyksestä	34
2007/C 140/58	Asia T-128/07: Kanne 23.4.2007 — Suez v. SMHV (Delivering the essentials of life)	34
2007/C 140/59	Asia T-129/07: Kanne 17.4.2007 — Irlanti v. komissio	35
2007/C 140/60	Asia T-130/07: Kanne 19.4.2007 — Auginish Alumina v. komissio	35
2007/C 140/61	Asia T-132/07: Kanne 19.4.2007 — Fuji Electric Holdings ja Fuji Electric Systems v. komissio	36
2007/C 140/62	Asia T-133/07: Kanne 18.4.2007 — Mitsubishi Electric v. komissio	37
2007/C 140/63	Asia T-135/07: Kanne 19.4.2007 — Italia v. komissio	38
2007/C 140/64	Asia T-136/07: Kanne 20.4.2007 — Colgate-Palmolive v. SMHV — CMS Hasche Sigle (VISIBLE WHITE)	39

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2007/C 140/65	Asia T-141/07: Kanne 4.5.2007 — General Technic-Otis v. komissio	39
2007/C 140/66	Asia T-142/07: Kanne 4.5.2007 — General Technic v. komissio	40
2007/C 140/67	Asia T-143/07: Kanne 30.4.2007 — UMG Recordings v. SMHV — Osman (MOTOWN)	41
2007/C 140/68	Asia T-155/07: Kanne 4.5.2007 — Euro-Information v. SMHV (CYBERBOURSE)	42
2007/C 140/69	Asia T-156/07: Kanne 9.5.2007 — Espanja v. komissio	42
2007/C 140/70	Asia T-157/07: Kanne 9.5.2007 — People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto	43
2007/C 140/71	Asia T-160/07: Kanne 7.5.2007 — Lancôme v. SMHV — CMS Hasche Sigle (COLOR EDITION)	43
 Euroopan unionin virkamiestuomioistuin		
2007/C 140/72	Asia F-35/07: Kanne 16.4.2007 — Klug v. Euroopan lääkevirasto	45
2007/C 140/73	Asia F-38/07: Kanne 20.4.2007 — Caleprico v. komissio	45
2007/C 140/74	Asia F-41/07: Kanne 2.5.2007 — Fernandez García ja García Rato v. yhteisöjen tuomioistuin	46
2007/C 140/75	Asia F-42/07: Kanne 10.5.2007 — Antonio Prieto v. Euroopan parlamentti	47

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT TIEDOTTEET

TUOMIOISTUIN

(2007/C 140/01)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallinen lehti

EUVL C 129, 9.6.2007

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 117, 26.5.2007

EUVL C 96, 28.4.2007

EUVL C 95, 28.4.2007

EUVL C 82, 14.4.2007

EUVL C 69, 24.3.2007

EUVL C 56, 10.3.2007

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

TUOMIOISTUIN

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 10.5.2007 (Symvoulis tis Epikrateiasin (Kreikka) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ypourgos Oikonomikon ja Proïstamenos DOY Amfissas v. Charilaos Georgakis

(Asia C-391/04) ⁽¹⁾

(Direktiivi 89/592/ETY — Sisäpiirikaupat — ”Sisäpiiritiedon” ja ”sisäpiiritiedon hyväksi käyttämisen” käsitteet — Pörssissä noteerattuja arvopapereita koskevat etukäteen sovitut liiketoimet, jotka toteutetaan sellaisten henkilöiden ryhmän sisällä, joilla voi olla hallussaan sisäpiiritietoa — Luovutettujen arvopapereiden kurssin keinotekoinen nostaminen)

(2007/C 140/02)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Symvoulis tis Epikrateias

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Ypourgos Oikonomikon ja Proïstamenos DOY Amfissas

Vastaaja: Charilaos Georgakis

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Symvoulis tis Epikrateias — Sisäpiirikauppoja koskevien säännösten ja määräysten yhteensovittamisesta 13.11.1989 annetun neuvoston direktiivin 89/592/ETY (EYVL L 334, s. 30) 1–4 artiklan tulkinta — Sisäpiiritiedon hallussapidon ja hyväksikäyttämisen käsite

Tuomiolauselma

Sisäpiirikauppoja koskevien säännösten ja määräysten yhteensovittamisesta 13.11.1989 annetun neuvoston direktiivin 89/592/ETY 1 ja 2 artiklaa on tulkittava siten, että tilanteessa, jossa tietyn yhtiön pää-

sialliset osakkeenomistajat ja hallituksen jäsenet sopivat toteuttavansa keskenään pörssissä noteerattuja kyseisen yhtiön arvopapereita koskevia liiketoimia tukeakseen keinotekoisesti kyseisten arvopapereiden kurssia, heillä on sisäpiiritietoa, jota he eivät käytä tietoisesti hyväkseen toteuttaessaan kyseiset toimet.

⁽¹⁾ EUVL C 273, 6.11.2004.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 10.5.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Itävallan tasavalta

(Asia C-508/04) ⁽¹⁾

(Jäsenyyssveloitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 92/43/ETY — Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelu — Täytäntöönpanotoimenpiteet)

(2007/C 140/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. van Beek ja B. Schima, avustajanaan Rechtsanwalt M. Lang)

Vastaaja: Itävallan tasavalta (asiamiehet: E. Riedl ja H. Dossi)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyyssveloitteiden noudattamatta jättäminen — Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (EYVL L 206, s. 7) epätäydellinen ja virheellinen täytäntöönpano

Tuomiolauselma

- 1) Itävallan tasavalta ei ole noudattanut luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY 1 artiklan e, g ja i alakohdan, 6 artiklan 1 ja 2 kohdan, 12 ja 13 artiklan sekä 16 artiklan 1 kohdan ja 22 artiklan b alakohdan mukaisia velvoitteitaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Itävallan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 45, 19.2.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 10.5.2007 (High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Divisionin (Administrative Court) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — The Queen, Thames Water Utilities Ltd:n vaatimuksesta v. South East London Division, Bromley Magistrates' Court

(Asia C-252/05) (¹)

(Jätteet — Direktiivit 75/442/ETY, 91/156/ETY ja 91/271/ETY — Viemärijärjestelmästä vuotava jätevesi — Määritelmä — Direktiivien 75/442/ETY ja 91/271/ETY soveltamisala)

(2007/C 140/04)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: The Queen, Thames Water Utilities Ltd:n vaatimuksesta

Vastaaja: South East London Division, Bromley Magistrates' Court

Muu osapuoli: Environment Agency

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21.5.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY (EYVL L 135, s. 40) sekä jätteistä 15.7.1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY (EYVL L 194, s. 39), sellaisena kuin se on muutettuna 18.3.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY (EYVL L 78, s. 32),

tulkinta — Jätteen käsite — Viemäriverkoston vuotokohdista peräisin oleva viemärivesi

Tuomiolauselma

- 1) Jätevettä, joka vuotaa viemäriverkosta, jonka hoitamisesta vastaa julkinen jätevedenpuhdistamoyritys yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21.5.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY ja sen panemiseksi täytäntöön annettujen kansallisten säännösten mukaisesti, on pidettävä jätteistä 15.7.1975 annetussa neuvoston direktiivissä 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 18.3.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY, tarkoitettuna jätteenä.
- 2) Direktiivi 91/271 ei ole direktiivin 75/442, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156, 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua "muuta lainsäädäntöä". Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tutkittava tässä tuomiossa esitettyjä kriteereitä noudattaen, voidaanko kansallisen lainsäädännön katsoa olevan tässä artiklassa tarkoitettua "muuta lainsäädäntöä". Näin on, jos tämä kansallinen lainsäädäntö sisältää tarkat säännökset näitä jätteitä koskevasta jätehuollosta ja jos se voi johtaa sellaisen ympäristönsuojelun tason varmistamiseen, joka vastaa direktiivillä 75/442, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156, ja erityisesti sen 4, 8 ja 15 artiklalla taattua tasoa.
- 3) Direktiiviä 91/271 ei voida viemärijärjestelmästä vuotavaa jätevettä koskevan jätehuollon osalta pitää lex specialis -säännöksenä suhteessa direktiiviin 75/442, eikä sitä näin voida soveltaa viimeksi mainitun direktiivin 2 artiklan 2 kohdan nojalla.

(¹) EUVL C 205, 20.8.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 3.5.2007 (Arbitragehofin (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Advocaten voor de Wereld VZW v. Leden van de Ministerraad

(Asia C-303/05) (¹)

(Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — EU 6 artiklan 2 kohta ja EU 34 artiklan 2 kohdan b alakohta — Puitepäätös 2002/584/YOS — Eurooppalainen pidätysmääräys ja jäsenvaltioiden väliset luovuttamismenettelyt — Kansallisten lainsäädäntöjen lähentäminen — Kaksoisrajoitavuuden tutkinnan poistaminen — Pätevyys)

(2007/C 140/05)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Arbitragehof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Advocaten voor de Wereld VZW

Vastaaja: Leden van de Ministerraad

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Arbitragehof — Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisestä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehty neuvoston puitepäätos 2002/584/YOS (EYVL L 190, s. 1) — Yhteensopivuus EU 34 artiklan 2 kohdan b alakohdan kanssa — Kaksoisrangaistavuuden vaatimuksen poistaminen kyseisen päätöksen 2 artiklan 2 kohdassa lueteltujen rangaistavien tekojen osalta — Yhteensopivuus EU 6 artiklan 2 kohdan kanssa

Tuomiolauselma

Esitettyjen kysymysten tutkimassa ei ole tullut esille sellaisia seikkoja, jotka vaikuttaisivat eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisestä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäätoksen 2002/584/YOS pätevyYTEEN.

(¹) EUVL C 271, 29.10.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 10.5.2007 — SGL Carbon AG v. Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia C-328/05 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Kilpailu — Kartelli tai muu yhteisjärjestely — Sakkojen määrän laskennasta annetut suuntaviivat — Yhteistyötiedonanto — Ne bis in idem -periaate)

(2007/C 140/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: SGL Carbon AG (edustajat: Rechtsanwalt M. Klusmann ja Rechtsanwalt F. Wiemer)

Valittajan vastapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: F. Castillo de la Torre, M. Schneider, W. Mölls ja H. Gading)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-71/03, T-74/03, T-87/03 ja T-91/03, Tokai Carbon ym. vastaan komissio, 15.6.2005 antamasta

tuomiosta, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi osittain kumoamiskanteen, jonka kohteena oli EY:n perustamis-sopimuksen 81 artiklan soveltamisesta 17.12.2002 tehty komission päätös K(2002) 5083 lopullinen — Erikoisgrafiittimarkki-noita koskeva yhteistoimintajärjestely

Tuomiolauselma

1) Valitus hylätään.

2) SGL Carbon AG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 281, 12.11.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 3.5.2007 (Oberster Gerichtshofin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Color Drack GmbH v. Lexx International Vertriebs GmbH

(Asia C-386/05) (¹)

(Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano — Asetus (EY) N:o 44/2001 — Erityinen toimivalta — 5 artiklan 1 alakohdan b alakohdan ensimmäinen luetelmakohta — Kanteen perusteena olevan sopimusvelvoitteen täytäntöönpanopaikan tuomioistuin — Irtaimen tavaran kauppa — Tavarat toimitetaan yhden jäsenvaltion eri paikkakunnille)

(2007/C 140/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Color Drack GmbH

Vastaaja: Lexx International Vertriebs GmbH

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Oberster Gerichtshof — Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (EYVL 2001, L 12, s. 1) 5 artiklan 1 kohdan b alakohdan tulkinta — Erityinen toimivalta — Paikka, johon tavarat on myyntisopimuksen mukaisesti toimitettu — Monta toimituspaikkaa

Tuomiolauselma

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 5 artiklan 1 alakohdan b alakohdan ensimmäistä luetelmakohtaa on tulkittava siten, että kyseistä säännöstä voidaan soveltaa tilanteessa, jossa yhdessä jäsenvaltiossa on useita toimituspaikkoja. Tällaisessa tapauksessa toimivaltainen tutkimaan kaikki irtaimen tavaran kauppasopimukseen perustuvat kanteet on se tuomioistuin, jonka tuomiopiiriin kuuluvalla paikkakunnalla täytetään pääasiallinen toimitus, joka puolestaan on määrättävä taloudellisten arviointiperusteiden nojalla. Mikäli ei ole määrääviä tekijöitä sen paikkakunnan toteamiseksi, jolla pääasiallisen toimitus täytetään, kantaja voi nostaa vastaajaa vastaan kanteen valitsemansa toimituspaikan tuomioistuimessa.

(¹) EUVL C 10, 14.1.2006.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto)
3.5.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Irlanti**

(Asia C-391/06) (¹)

(Jäsenysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2003/4/EY — Tiedonsaannin vapaus — Ympäristöä koskeva tieto — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2007/C 140/08)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: D. Lawunmi ja U. Wölker)

Vastaaja: Irlanti (asiamies: D. O'Hagan)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta 28.1.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY (EUVL L 41, s. 26) noudattamisen edellyttämien säännösten ja määräysten asettamassa määräajassa tapahtuvan antamisen laiminlyönti

Tuomiolauselma

1) Irlanti ei ole noudattanut ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta 28.1.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Irlanti veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 294, 2.12.2006.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto)
10.5.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Belgian kuningaskunta**

(Asia C-407/06) (¹)

(Jäsenysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2003/105/EY — Työntekijöiden suojeleminen — Vaarallisista aineista aiheutuvat suuronnettomuusvaarat — Määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2007/C 140/09)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: B. Schima ja J. Hottiaux)

Vastaaja: Belgian kuningaskunta (asiamies: D. Haven)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta annetun neuvoston direktiivin 96/82/EY muuttamisesta 16.12.2003 annetun direktiivin 2003/105/EY (EUVL L 345, s. 97) noudattamisen edellyttämien säännösten antamatta jättäminen säädetyssä määräajassa

Tuomiolauselma

1) Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta annetun neuvoston direktiivin 96/82/EY muuttamisesta 16.12.2003 annetun direktiivin 2003/105/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Belgian kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 281, 18.11.2006.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Dâmbovița (Romania) on esittänyt 24.1.2007 — Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București v. Gheorghe Jipa

(Asia C-33/07)

(2007/C 140/10)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Dâmbovița

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București

Vastaaja: Gheorghe Jipa

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko EY 18 artiklaa (konsolidoitu versio; EUVL C 325, 24.12.2002) tulkittava siten, että sen vastaista on Romaniassa voimassa oleva lainsäädäntö (Romanian kansalaisten vapaasta liikkuvuudesta ulkomailla annetun lain nro 248/2005 38 ja 39 §), jolla rajoitetaan henkilöiden vapaata liikkuvuutta?
- 2) a) Rajoitetaanko lain nro 248/2005 38 ja 39 §:llä, joissa estetään henkilöä (joka on Romanian kansalainen ja nyt myös unionin kansalainen) liikkumasta vapaasti toisessa valtiossa (esillä olevassa asiassa unionin jäsenvaltiossa), EY 18 artiklassa vahvistettua henkilöiden vapaata liikkuvuutta?
  - b) Voiko Euroopan unionin jäsenvaltio (esillä olevassa asiassa Romania) säätää rajoituksia kansalaistensa vapaalle liikkuvuudelle toisten jäsenvaltioiden alueella?
- 3) a) Kuuluuko ”luvaton oleskelu”, joka mainitaan hallituksen asetuksessa nro 825/2005, jolla on hyväksytty yhtäältä Romanian hallituksen ja toisaalta Belgian kuningaskunnan, Luxemburgin suurherttuakunnan ja Alankomaiden kuningaskunnan hallitusten välillä luvattomasti maahan saapuneiden tai luvattomasti maassa oleskelevien henkilöiden vastaanottamisesta tehty sopimus (jonka nojalla vastaaja, joka oli luvattomasti oleskellut toisessa maassa, vastaanotettiin kotimaahansa) direktiivin 2004/38/EY ⁽¹⁾ 27 artiklassa tarkoitettujen ”yleisen järjestyksen” tai ”yleisen turvallisuuden” käsitteiden piiriin siten, että tällaisen henkilön liikkumisvapautta voidaan rajoittaa?
  - b) Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenval-

tioiden alueella annetun direktiivin 2003/38/EY 27 artiklaa tulkittava siten, että jäsenvaltiot voivat rajoittaa unionin kansalaisen vapaata liikkuvuutta ja oleskelua ”yleiseen järjestykseen” tai ”yleiseen turvallisuuteen” liittyvistä syistä automaattisesti, arvioimatta ”henkilön omaa käyttäytymistä”.

⁽¹⁾ EUVL L 158, s. 77.

Valitus, jonka Euroopan yhteisöjen komissio on tehnyt 8.3.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-237/02, Technische Glaswerke Ilmenau GmbH v. Euroopan yhteisöjen komissio, 14.12.2006 antamasta tuomiosta

(Asia C-139/07 P)

(2007/C 140/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: V. Kreuzsitz ja P. Aalto)

Muut osapuolet: Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, Schott Glas, Ruotsin kuningaskunta ja Suomen tasavalta

Vaatimukset

- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-237/02, Technische Glaswerke Ilmenau GmbH v. Euroopan yhteisöjen komissio, 14.12.2006 antama tuomio ⁽¹⁾ on kumottava siltä osin kuin sillä kumotaan komission 28.5.2002 tekemä päätös, jolla evättiin oikeus tutustua asiakirjoihin, jotka liittyvät Technische Glaswerke Ilmenau GmbH:lle myönnettyjen tukien tutkintamenettelyihin
- Technische Glaswerke Ilmenau GmbH on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii kumottavaksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-237/02, 14.12.2006 antamaa tuomiota siltä osin kuin sillä kumottiin komission 28.5.2002 tekemä päätös, jolla evättiin oikeus tutustua asiakirjoihin, jotka liittyvät Technische Glaswerke Ilmenau GmbH:lle myönnettyjen tukien tutkintamenettelyihin.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ja yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan asianosaisilla ja näin ollen myöskään tuensaajalla ei ole tukien tutkintamenettelyn osalta oikeutta tutustua asiakirjoihin. Tästä syystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen valituksenalaisen tuomion 87–98 kohdassa, jossa todetaan, ettei asiaan liity erityisiä olosuhteita, joiden johdosta on ilmeisen selvää, että kantajan pyyntö tutustua asiakirjoihin olisi evättävä. Oikeuskäytännön perusteella on nimittäin selvää, että kyseessä olevat asiakirjat kuuluvat kokonaisuudessaan asiakirjajulkisuuteen sovellettavan poikkeuksen piiriin ja täten kutakin asiakirjaa ei ole tarpeen tutkia erikseen.

Lisäksi tukien tutkintamenettelyt kohdistuvat tukea myöntäneeseen valtioon ja näin erityisesti silloin, kun tuensaajalla ei ollut mitään oikeutta saada valtiontukea. Niinpä arvioitaessa kysymystä oikeudesta tutustua asiakirjoihin, ratkaisevaa on valittajan mukaan se, mitä yhteisöjen tuomioistuin on todennut itse EY 226 artiklan rikkomisia koskevien menettelyjen osalta, eli että tällaisissa menettelyissä oikeutta tutustua asiakirjoihin ei ole.

Valituksenalainen tuomio johtaa myös siihen absurdiin lopputulokseen, että yleisöllä on avoimuutta edistävien normien, kuten asetuksen N:o 1049/2001⁽²⁾ nojalla laajempi oikeus tutustua asiakirjoihin kuin tuensaajalla, jolla on kuitenkin oikeus — nimenomaisesti, koska asia koskee häntä EY 230 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla suoraan ja erikseen — nostaa kanne menettelyn päättävästä päätöksestä. Yhä vaikeammin on selitettävissä se seuraavaksi aiheutuva seikka, että tuensaajan hakemus, jossa viitataan sovellettavaan oikeuskäytäntöön, voidaan hylätä, kun taas tuensaajan tai ulkopuolisen kolmannen osapuolen hakemusta, joka perustuu avoimuutta koskeviin normeihin, ei voida hylätä.

Kolmannella valitusperusteellaan komissio moittii valituksenalaista päätöstä siitä, että siinä annetaan samalle sanalle, eli asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdassa ja 6 artiklassa yksikössä olevalle sanalle ”asiakirja” eri merkitys. Vaikka 4 artiklan 2 kohdassa kyseinen sana merkitsee sitä, että kutakin asiakirjaa on arvioitava erikseen hakemuksen hylkäämiseksi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tulkitsee 6 artiklaa siten, että pyyntö tutustua asiakirjoihin voidaan myös esittää kohdistuen asiakirjajoukkoon, joka on osoitettu hallinnolliseksi asiakirjakokonaisuudeksi.

Neljännellä kanneperusteellaan komissio väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin rikkoi EY 255 artiklaa, koska sen päätöstä ei perusteltu normitekstien pohjalta vaan normien sanamuodosta irrallisten arviointien pohjalta.

Lopuksi komissio väittää vielä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi virheellisesti, että molemmat Technische Glaswerke Ilmenau GmbH:ta koskeneet tutkintamenettelyt olivat jo päättyneet silloin, kun päätös asiakirjoihin tutustumisesta tehtiin, ja että näin ollen viranomaisilla ei enää ollut intressiä asiakirjojen salaamiseksi, mikä ei pidä paikkaansa osittain muun muassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vireillä olleiden menettelyjen johdosta. Ensimmäisen oikeusasteen

tuomioistuin on valittajan mukaan myös katsonut virheellisesti, että asetuksen N:o 1049/2001 johdosta valtiontukien valvontaa koskeva aikaisempi oikeuskäytäntö ja merkitykselliset menettelysäännöt tulivat merkityksettä omiksi.

⁽¹⁾ EUVL C 331, s. 29.

⁽²⁾ EYVL 2001, L 145, s. 43.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 20.3.2007 — Arcor AG & Co. KG v. Bundesrepublik Deutschland

(Asia C-152/07)

(2007/C 140/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Arcor AG & Co. KG

Vastaja: Bundesrepublik Deutschland

Asian käsittelyyn osallistui: Deutsche Telekom AG

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko kilpailusta telepalvelumarkkinoilla 28.6.1990 annettua komission direktiiviä 90/388/ETY — kilpailudirektiiviä⁽¹⁾ — ja televiestinnän yhteenliittämisestä soveltaen avoimen verkon tarjoamisen (ONP) periaatteita yleispalvelun ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi 30.6.1997 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 97/33/EY — yhteenliittämisdirektiiviä⁽²⁾ — tulkittava niin, että jäsenvaltion sääntelyviranomaisen ei voinut vuonna 2003 velvoittaa yleisen televerkon kanssa yhteenliitetyn verkon operaattoria maksamaan määräävässä markkina-asemassa olevalle teleoperaattorille korvausta tilaajaliittymän tarjoamisesta syntyvän alijäämän tasapainottamiseksi?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko kansallisen tuomioistuimen otettava huomioon menettelyssä, joka koskee operaattorin käytön hyväksymistä, että tällainen velvoite, joka on jäsenvaltion lainsäädännön mukainen, on yhteisön oikeuden vastainen?

⁽¹⁾ EYVL L 192, s. 10.

⁽²⁾ EYVL L 199, s. 32.

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko kansallisen tuomioistuimen otettava huomioon menettelyssä, joka koskee operaattorin käytön hyväksymistä, että tällainen velvoite, joka on jäsenvaltion lainsäädännön mukainen, on yhteisön oikeuden vastainen?

⁽¹⁾ EYVL L 192, s. 10.

⁽²⁾ EYVL L 199, s. 32.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 20.3.2007 — Communication Services TELE2 GmbH v. Bundesrepublik Deutschland

(Asia C-153/07)

(2007/C 140/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 20.3.2007 — Firma 01051 Telekom GmbH v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-154/07)

(2007/C 140/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytäneet tuomioistuimet

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Communication Services TELE2 GmbH

Vastaaja: Bundesrepublik Deutschland

Asian käsittelyyn osallistui: Deutsche Telekom AG

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko kilpailusta telepalvelumarkkinoilla 28.6.1990 annettua komission direktiiviä 90/388/ETY — kilpailudirektiiviä ⁽¹⁾ — ja televiestinnän yhteenliittämisestä soveltaen avoimen verkon tarjoamisen (ONP) periaatteita yleispalvelun ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi 30.6.1997 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 97/33/EY — yhteenliittämisdirektiiviä ⁽²⁾ — tulkittava niin, että jäsenvaltion sääntelyviranomaisen ei voinut vuonna 2003 velvoittaa yleisen televerkon kanssa yhteenliitetyn verkon operaattoria maksamaan määräävässä markkina-asemassa olevalle teleoperaattorille korvausta tilaajaliittymän tarjoamisesta syntyvän alijäämän tasapainottamiseksi?

Ennakkoratkaisua pyytäneet tuomioistuimet

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Firma 01051 Telekom GmbH

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Asiaan käsittelyyn osallistui: Deutsche Telekom AG

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko kilpailusta telepalvelumarkkinoilla 28.6.1990 annettua komission direktiiviä 90/388/ETY — kilpailudirektiiviä ⁽¹⁾ — ja televiestinnän yhteenliittämisestä soveltaen avoimen verkon tarjoamisen (ONP) periaatteita yleispalvelun ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi 30.6.1997 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 97/33/EY — yhteenliittämisdirektiiviä ⁽²⁾ — tulkittava niin, että jäsenvaltion sääntelyviranomaisen ei voinut vuonna 2003 velvoittaa yleisen televerkon kanssa yhteenliitetyn verkon operaattoria maksamaan määräävässä markkina-asemassa olevalle teleoperaattorille korvausta tilaajaliittymän tarjoamisesta syntyvän alijäämän tasapainottamiseksi?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko kansallisen tuomioistuimen otettava huomioon menettelyssä, joka koskee operaattorin käytön hyväksymistä, että tällainen velvoite, joka on jäsenvaltion lainsäädännön mukainen, on yhteisön oikeuden vastainen?

(¹) EYVL L 192, s. 10.

(²) EYVL L 199, s. 32.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 21.3.2007 — Salvatore Aiello ym. v. Comune di Milano, Sindaco di Milano, Comitato tecnico — scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Euromilano SpA ja Metropolitana milanese SpA

(Asia C-156/07)

(2007/C 140/15)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Salvatore Aiello ym.

Vastaajat: Comune di Milano, Sindaco di Milano, Comitato tecnico — scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Euromilano SpA ja Metropolitana milanese SpA

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko direktiivin 337/85 (¹) 2 artiklaa, jonka mukaan sellaisten hankkeiden vaikutukset on arvioitava, joilla on merkittäviä ympäristövaikutuksia, ja jonka mukaan nämä hankkeet määritellään 4 artiklassa, tulkittava siten, että minkä tahansa sellaisen hankkeen, jolla on merkittäviä ympäristövaikutuksia, ympäristövaikutukset on arvioitava, vaikkei sitä mainittaisikaan direktiivin liitteessä I tai II, vai päinvastoin siten, että vain sellaisten hankkeiden ympäristövaikutukset on arvioitava, jotka mainitaan direktiivin liitteissä I ja II?

2) Asetetaanko direktiivin 337/1985 4 artiklassa, jossa jäsenvaltioille jätetään mahdollisuus määrätä, että liitteessä II mainittujen hankkeiden ympäristövaikutukset on arvioitava joko tapauskohtaisesti tai ennalta määrättyjen arviointiperusteiden mukaisesti ottaen huomioon myös liitteessä III mainitut perusteet, täsmällinen velvollisuus, vai annetaanko siinä jäsenvaltioille vain mahdollisuus ottaa huomioon kaikki liitteessä III mainitut perusteet?

3) Onko Italian lainsäätäjät pannut direktiivin 337/1985 4 artiklan ja sen liitteen III täsmällisesti täytäntöön 12.4.1996 annetun tasavallan presidentin asetuksen 1 §:llä, kun se ei ole sääätynyt, että liitteessä II mainittujen hankkeiden ympäristövaikutukset on arvioitava, jos hanke direktiivin liitteessä III säädetyn tavoin kasautuu muiden hankkeiden kanssa?

(¹) EYVL L 175, s. 40.

Kanne 23.3.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Itävallan tasavalta

(Asia C-161/07)

(2007/C 140/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: E. Traversa ja G. Braun)

Vastaaja: Itävallan tasavalta

Vaatimukset

— On todettava, että Itävallan tasavalta on rikkonut EY 43 artiklaa edellyttäessään, että uusien EU:n jäsenvaltioiden — Maltaa ja Kyprosta lukuun ottamatta — kansalaisten pyytäessä yhtiöiden rekisteröimistä kaupparekisteriin näiden on esitettävä työvoimaviranomaisen selvitys itsenäisen ammatinharjoittajan asemastaan tai todistus vapautuksesta tähän velvollisuuteen, ja johon liittyy se, että sellaisten henkilöyhtiön osakkaiden tai rajavastuuyhtiön vähemmistöosakkaiden, jotka suorittavat yhtiössä työsuhteelle ominaisia tehtäviä, on itsenäisen ammatinharjoittajan aseman selvittämiseksi osallistuttava selvitysmenettelyyn, jonka kestää enintään kolme kuukautta ja jonka aikana ei voida harjoittaa itsestä ammattia.

— Itävallan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY 43 artiklan ensimmäisessä kohdassa taataan kaikille jäsenvaltion kansalaisille sijoittautumisoikeus toiseen jäsenvaltioon, jotta nämä voivat ryhtyä harjoittamaan tai harjoittaa itsenäistä ammattia sekä perustaa ja johtaa yrityksiä toisessa jäsenvaltiossa. EY 43 artiklassa, joka on ilmaus EY 12 artiklan yleisestä syrjintäkiellosta, kielletään kansalaisuuteen perustuva syrjintä itsenäisten ammatinharjoittajien osalta. Yhdenvertaista kohtelua koskevasta vaatimuksesta suhteessa sijoittautumisvaltion kansalaiseen nähden määrätään 43 artiklan toisessa kohdassa. Kyseisen määräyksen mukaan sijoittautumisvapautteen kuuluu oikeus ryhtyä harjoittamaan ja harjoittaa millaista tahansa itsenäistä ammattia sekä oikeus perustaa ja johtaa yrityksiä, erityisesti yhtiöitä, missä tahansa toisessa jäsenvaltiossa niiden säännösten mukaisesti, jotka sijoittautumisvaltion lainsäädännön mukaan koskevat sen omia kansalaisia.

Itävallan lainsäädännön mukaan perustetun yhtiön rekisteröimiseksi Euroopan unioniin 1.5.2004 liittyneen jonkin jäsenvaltion — Maltaa ja Kyprosta lukuun ottamatta — kansalaisen hakemuksesta tuomioistuimet, jotka Itävallassa pitävät yhtiörekisteriä, edellyttävät tämän henkilö itsenäisen ammatinharjoittajan aseman selvittämistä. Ero itsenäisen ammatinharjoittajan ja palkatun työntekijän välillä riippuu ”toiminnan todellisesta taloudellisesta sisällöstä”. Itävallan lainsäädännön mukaan erityisesti sellaisia henkilöyhtiöiden osakkaita ja rajavastuuyhtiöiden osakkaita, joiden osuus yhtiöstä on vähemmän kuin 25 prosenttia, jotka suorittavat yhtiössä työsuhteelle ominaisia tehtäviä, pidetään palkattuina työntekijöinä. Kyseinen oletamus pätee niin kauan kuin alueellinen työvoimaviranomainen toteaa osakkaan pyynnöstä, että tämä viimeksi mainittu käyttää merkittävää valtaa yhtiön johtamisessa. Hakijan on esitettävä näyttö itsenäisen ammatinharjoittajan asemasta. Ennen kuin päätös itsenäisen ammatinharjoittajan asemasta on tehty, kuitenkin enintään kolmen kuukauden ajan, asianomaiset henkilöt eivät voi harjoittaa toimintaansa.

Tämä säännös ei ole yhdenmukainen EY 43 artiklan sijoittautumisvapauden kanssa. Se haittaa kahdeksasta uudesta jäsenvaltiosta tulevien itsenäisten ammatinharjoittajien vapautta sijoittautua Itävaltaan, koska sillä vaikeutetaan merkittävästi ja ilman mitään perustetta näiden henkilöiden mahdollisuutta perustaa yhtiö. Vaikka onkin totta, että kyseisen säännöksen soveltamisala on ainoastaan rajallinen, tämä ei poista sen syrjivää luonnetta. Vaikka kyseisten kahdeksan jäsenvaltion kansalaisten ei aina poikkeuksetta tarvitse tehdä hakemusta, ratkaiseva seikka on, ettei Itävallan ja muiden jäsenvaltioiden kansalaisten tarvitse koskaan tehdä tällaista hakemusta. Lisäksi liittymissopimusten siirtymäkauden säännöksissä määrätään rajoituksista ainoastaan siltä osin kuin kyse on työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta. Sijoittautumisvapauden osalta tällaisia rajoittamismahdollisuuksia ei ole. Se seikka, että kyseisen säännöksen tarkoituksena (ratio legis) on estää pikemminkin se, ettei työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevia siirtymäkauden säännöksiä kiertäisi, kuin rajoittaa sijoittautumisvapautta, ei vaikuta siihen, että se johtaa kuitenkin sijoittautumisvapauden rajoittamiseen.

Rajoitukset sijoittautumisvapautteen voidaan EY 46 artiklan nojalla perustella ainoastaan yleisen järjestyksen tai turvallisuuden taikka kansanterveyden perusteella ja jos kyse on toi-

menpiteistä, jotka eivät ole selvästi syrjiviä, muilla yleistä etua koskevilla pakottavilla syillä. Koska kyse on perusvapauden rajoituksesta, tällaisten toimenpiteiden on joka tapauksessa oltava asianmukaisia niillä tavoiteltuun päämäärään nähden eikä niillä voida ylittää sitä, mikä on tarpeen tuon tavoitteen saavuttamiseksi. Itävallan lain kyseinen säännös ei täytä näitä oikeuttamisperusteita.

Mikään seikka ei osoita, että Itävallan hallituksen pelkäämää kyseisten kahdeksan jäsenvaltion kansalaisten suorittama siirtymäkauden säännösten kiertäminen saattaisi saavuttaa sellaiset mittasuhteet, että Itävallan työmarkkinoiden toimivuus tosiasiasissa vaarantuisi ratkaisevalla tavalla. Lisäksi työskentelyn laatuun liittyvät kaksi arviointiperustetta — tehdyn työn laatu ja vaikutus yhtiön johtamisessa — eivät ole asianmukaisia eron tekemiseksi palkatun työskentelyn ja itsenäisen ammatinharjoittamisen välillä. Rajoituksen tarpeen osalta Itävallan hallituksen esittämän selityksen perusteella ei ole selvää, miksi yhtiön rekisteröinnin jälkeisellä tarkastuksella ei voitaisi lievempänä keinona myös saavuttaa tavoiteltua päämäärää.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on esittänyt 26.3.2007 — Ampliscientifica Srl ja Amplifin SpA v. Ministero dell'Economia e delle Finanze ja Agenzia delle Entrate

(Asia C-162/07)

(2007/C 140/17)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Ampliscientifica Srl ja Amplifin SpA

Vastaajat: Ministero dell'Economia e delle Finanze ja Agenzia delle Entrate

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko neuvoston direktiivin 77/388/ETY (1) 4 artiklan 4 kohdan toista kohtaa tulkittava siten, että se ei ole riittävän täsmällinen ja että siinä annetaan näin jäsenvaltioille mahdollisuus soveltaa siinä vahvistettua sääntelyä eri oikeussubjektien välisissä taloudellisia, rahoituksellisia ja oikeudellisia suhteita käsittävissä erityistapauksissa, vai onko sitä tulkittava niin, että säännös on riittävän täsmällinen ja velvoittaa jäsenvaltion, joka on päättänyt ottaa käyttöön siinä tarkoitettua sääntelyä, säätämään sen soveltamisesta kaikissa tapauksissa, joissa on kyse tässä säännöksessä mainituista sidossuhteista?

2) Edelliseen kysymykseen annettavasta vastauksesta riippumatta, onko sellaisen ajallisen rajoituksen asettaminen, joka edellyttää tällaisen sidoksen olemassaolon kestäneen tietyn ajanjakson, jotta sääntelyä voitaisiin soveltaa, ilman että asianomaiset oikeussubjektit saisivat esittää näytön hyväksyttävistä taloudellisista syistä kyseisen sidossuhteen perustamiselle, suhteeton keino direktiivillä tavoiteltuihin päämääriin ja väärinkäytösten kiellon periaatteen noudattamisvaatimukseen nähden, ja onko tätä sääntelyä pidettävä lisäksi arvonlisäveron neutraalisuuden periaatteen vastaisena?

(¹) EYVL L 145, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht des Saarlandes (Saksa) on esittänyt 30.3.2007 — Apothekerkammer des Saarlandes, Marion Schneider, Michael Holzapfel, Dr. Fritz Trennheuser ja Deutscher Apothekerverband e.V. v. Saarland ja Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales, kuultavana DocMorris N.V.

(Asia C-171/07)

(2007/C 140/18)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht des Saarlandes

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Apothekerkammer des Saarlandes, Marion Schneider, Michael Holzapfel, Dr. Fritz Trennheuser ja Deutscher Apothekerverband e.V.

Vastaajat: Saarland ja Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales

Kuultava: DocMorris N.V.

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko pääomayhtiöiden sijoittautumisvapautta koskevia määräyksiä (EY 43 artikla ja EY 48 artikla) tulkittava siten, että niiden vastainen on sellainen apteekin vieraassa omistuksessa olemisesta annettu kielto, josta säädetään Gesetz über Apothekenwesenin -nimisen lain (ApoG), sellaisena kuin se on 15.10.1980 annetussa versiossa (BGBl. I, s. 1993), jota on muutettu viimeksi 31.10.2006 annetun asetuksen (BGBl.

I, s. 2407) 34 §:llä, 2 §:n 1 momentin 1–4 ja 7 kohdassa, 7 §:n ensimmäisessä virkkeessä ja 8 §:n ensimmäisessä virkkeessä?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen annetaan myöntävä vastaus:

Onko kansallisella viranomaisella yhteisön oikeuden, erityisesti EY 10 artiklan ja yhteisön oikeuden tehokkuutta koskevan periaatteen, nojalla oikeus ja velvollisuus olla soveltamatta yhteisön oikeuden vastaisena pitämiään kansallisia säännöksiä myös silloin, kun kysymyksessä ei ole yhteisön oikeuden ilmeinen rikkominen eikä Euroopan yhteisöjen tuomioistuin ole todennut, että nämä säännökset ovat yhteensoveltumattomia yhteisön oikeuden kanssa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht des Saarlandes (Saksa) on esittänyt 30.3.2007 — Apothekerin Helga Neumann-Seiwert v. Saarland ja Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales, kuultavana DocMorris N.V.

(Asia C-172/07)

(2007/C 140/19)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht des Saarlandes

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Apothekerin Helga Neumann-Seiwert

Vastaajat: Saarland ja Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales

Kuultavana: DocMorris N.V.

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko pääomayhtiöiden sijoittautumisvapautta koskevia määräyksiä (EY 43 artikla ja EY 48 artikla) tulkittava siten, että niiden vastainen on sellainen apteekin vieraassa omistuksessa olemisesta annettu kielto, josta säädetään Gesetz über Apothekenwesenin -nimisen lain (ApoG), sellaisena kuin se on 15.10.1980 annetussa versiossa (BGBl. I, s. 1993), jota on muutettu viimeksi 31.10.2006 annetun asetuksen (BGBl. I, s. 2407) 34 §:llä, 2 §:n 1 momentin 1–4 ja 7 kohdassa, 7 §:n ensimmäisessä virkkeessä ja 8 §:n ensimmäisessä virkkeessä?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen annetaan myöntävä vastaus:

Onko kansallisella viranomaisella yhteisön oikeuden, erityisesti EY 10 artiklan ja yhteisön oikeuden tehokkuutta koskevan periaatteen, nojalla oikeus ja velvollisuus olla soveltamatta yhteisön oikeuden vastaisena pitämiään kansallisia säännöksiä myös silloin, kun kysymyksessä ei ole yhteisön oikeuden ilmeinen rikkominen eikä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimien ole todennut, että nämä säännökset ovat yhteensoveltumattomia yhteisön oikeuden kanssa?

Kanne 30.3.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-174/07)

(2007/C 140/20)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantajat: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: E. Traversa ja M. Afonso)

Vastajat: Italian tasavalta

Vaatimukset

— On todettava, että koska Italian tasavalta on ulottanut 24.12.2003 annetun lain nro 350 (*legge finanziaria 2004*, vuoden 2004 vero- ja talousarviolaki) 2 §:n 44 momentilla 27.12.2002 annetun lain nro 289 (*legge finanziaria 2003*) 8 ja 9 §:ien mukaiset veronhuojennukset vuoteen 2002, ja koska se on säätänyt nimenomaisesti ja yleisesti, että vuoden 2002 aikana toteutettuja verollisia liiketoimia ei tutkita, Italian tasavalta ei ole noudattanut yhteisestä arvonlisäjärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan a, c ja d alakohdan ja I osaston 193–273 artiklan, joilla kumottiin ja korvattiin 1.1.2007 lukien jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁽²⁾ 2 ja 22 artikla, mukaisia velvoitteitaan eikä EY:n perustamissopimuksen 10 artiklan mukaisia velvoitteitaan.

— Italian tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Komissio muistuttaa, että yhteisön lainsäätaja on asettanut jäsenvaltioille kaksinkertaisen veloitteen. Sen lisäksi, että jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset kansalliset lainsäädäntötoimet kuudennen arvonlisäverodirektiivin täytäntöönpanemiseksi, niiden on myös toteutettava kaikki tarpeelliset hallinnolliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että arvonlisäverovelvolliset noudattavat kyseisestä kuudennesta direktiivistä johtuvia velvoitteitaan, ennen kaikkea velvollisuutta suorittaa verollisista liiketoimista aiheutuva vero tietyssä ajassa. Yhteisön lainsäätäjän suorittamalta arvonlisäveron yhdenmukaistamiselta riistettäisiin merkitys ja käytännön hyöty, jos kansallisten veroviranomaisten ei tarvitsisi toteuttaa tehokkaita tutkimus- ja valvontatoimenpiteitä kuudennen direktiivin johdanto-osan 14. perustelukappaleessa tarkoitettuun tavoin ”yhtenäisen veronkannon varmistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa”.

2. Italian lain nro 289/2002 8 ja 9 §:llä käyttöön otetut säännöt ylittävät laajalti sen harkintavallan, jonka yhteisön lainsäätaja on antanut jäsenvaltioille. Sen sijaan, että Italian valtio olisi käyttänyt tätä harkintavaltaa mahdollisimman tehokkaan verovalvonnan aikaansaamiseksi, se on mainitulla lailla luopunut yleisesti, erottelematta ja ennakolta kaikista arvonlisäveron tutkimus- ja valvontatoimista, ja tällä tavoin se on suoraan rikkonut kuudennen direktiivin 22 artiklan säännöksiä ja näin ollen kyseisen direktiivin 2 artiklaan sisältyvää yleistä sääntöä, jonka mukaan kaikkiin verollisiin liiketoimiin sovelletaan arvonlisäveroa. Italian lainsäätaja on antanut kaikille sen oman verotustoimivallan alaisille arvonlisäverovelvollisille mahdollisuuden välttää eräiden verokausien osalta täysin kaikelta verovalvonnalta. Verovelvollinen voi savuttaa merkittävän edun maksamalla kertaluontoisen suorituksen, jolla ei ole mitään tekemistä sen arvonlisäveron kanssa, joka olisi ollut maksettava verovelvollisen asianomaisena verokautena luovuttamista tavaroista tai suorittamista palveluista.

3. Tällainen radikaali ero, joka vallitsee arvonlisäveroa koskevien tavanomaisten sääntöjen mukaisesta verovelan ja niin sanotun condono tombalen perusteella maksettavan määrän välillä, ilmenee erityisen selvästi tapauksessa, jossa verovelvollinen ei ole tehnyt veroilmoitusta. Verovelvollinen voi korjata oman tilanteensa kunkin verovuoden osalta maksamalla 1 500 euroa, jos kysymys on luonnollisesta henkilöstä, ja 3 000 euroa, jos verovelvollinen on yhtiö. Myös silloin, kun sovelletaan condono tombalea, missä yhteydessä täydentävän ilmoituksen tekeminen on mahdollista, puuttuu yhteys toteutettujen liiketoimien (joita ei ole ilmoitettu) veron perusteseen. Verovelvollisen, joka haluaa käyttää vapautusta (condono), maksettavaksi tuleva vero lasketaan tosiasiallisesti prosenttiosuutena (2 %) siitä arvonlisäverosta, joka olisi kunakin verovuonna ollut maksettava tavaroiden luovutuksesta tai palvelusuorituksista (tai saman verokauden aikana hankinnoista perusteettomasti peritystä arvonlisäverosta).

4. Tällainen ennakkollinen ja yleinen luopuminen kaikesta tarkastustoiminnasta on omiaan vakavasti häiritsemään yhteisen arvonlisäverojärjestelmän moitteetonta toimintaa. Se loukkaa erityisesti verotuksen neutraalisuuden periaatetta, jonka vastaista on, että samoja liiketoimia toteuttavia taloudellisia toimijoita kohdellaan eri tavalla arvonlisäveron perimisen osalta. Kaikki poikkeukset arvonlisäveron tehokasta soveltamista ja perimistä koskevasta säännöstä merkitsevät yhtäältä vakavaa vahinkoa sekä italialaisille että muista jäsenvaltioista oleville yrityksille, joihin sovelletaan tavanomaista arvonlisäveroa, ja toisaalta vakavaa haittaa kuudennen direktiivin johdanto-osan neljännessä perustelukappaleessa tarkoitettulle periaatteelle, joka koskee tasapuolista kilpailua yhteismarkkinoilla.

(¹) EUVL L 347, s. 1

(²) EYVL L 145, s. 1

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 4.4.2007 — SAVA e C. Srl, SIEME Srl ja GRADED SpA v. Mostra d'Oltremare SpA ym.

(Asia C-194/07)

(2007/C 140/21)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Kantajat: SAVA e C. Srl, SIEME Srl ja GRADED SpA

Vastajat: Mostra d'Oltremare SpA ym.

Ennakkoratkaisukysymykset

"Onko julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimukseen liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21.12.1989 annetun neuvoston direktiivin 89/665/ETY (¹), sellaisena kuin tämä direktiivi on muutettuna julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18.6.1992 annetulla neuvoston direk-

tiivillä 92/50/ETY (²), 1 artiklaa tulkittava siten, että sen vastainen on kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan sellaisen tilapäisen yhteenliittymän, joka ei ole oikeushenkilö ja joka on sellaisenaan osallistunut julkista hankintaa koskevien sopimusten tekomenettelyyn mutta jonka kanssa ei tehty sopimusta, yksittäinen jäsen voi itsenäisesti nostaa kanteen sopimuksen tekemistä koskevasta päätöksestä?"

(¹) EYVL L 395, s. 33.

(²) EYVL L 209, s. 1.

Valitus, jonka C.A.S. SpA on tehnyt 16.4.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-23/03, C.A.S. SpA v. komissio, 6.2.2007 antamasta tuomiosta

(Asia C-204/07 P)

(2007/C 140/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: C.A.S. SpA (edustaja: Rechtsanwalt D. Ehle)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-23/03 (¹) 6.2.2007 antama tuomio on kumottava
- ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä; toissijaisesti asia on palautettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen
- prosessinjohtotoimenpiteitä koskevat hakemukset, jotka valittaja teki 28.1., 4.8. ja 11.8.2003 päivätyillä asiakirjoilla, on hyväksyttävä
- ensimmäisen oikeusasteen vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja perustelee valitustaan seuraavilla yhdeksällä valitusperusteella, joiden perusteella se pitää valituksenalaista tuomiota virheellisenä.

Ensimmäinen valitusperuste koskee sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että Turkin viranomaisilla oli yksinomaisesti toimivalta määrittää, olivatko niiden myöntämät ATR1 tavaratodistukset, joita esitetään tuontiselvityksessä, "aitoja" vai "epäaitoja" tai "virheettömiä" vai "virheellisiä". Valittaja katsoo, että tapauksissa, joissa on objektiivisia viitteitä, jotka ovat riittäviä ja ratkaisevia, siitä, että vientivaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat osallistuneet sääntöjenvastaisuuksiin, kun ne ovat laatineet (lomakkeiden, leimojen ja allekirjoitusten antaminen) tavaratodistuksia ja kun ne ovat suorittaneet tavaroille vientiselvityksiä kyseisten todistusten perusteella, vientivaltion viranomaisten yksinomaisesti toimivalta päättyy. Turkin viranomaisten antamia myöhempiä, tavaratodistuksia koskevia selvityksiä ei voida valittajan mukaan pitää uskottavina eikä yksinään ratkaisevina.

Toisessa valitusperusteessaan valittaja moittii valituksenalaisessa tuomiossa omaksuttua näkemystä, joka koskee asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden ja kantajan puolustautumisoikeuksien laajuutta. Asiakirjoihin tutustumista koskeva oikeus ei voi liittyä ainoastaan asiakirjoihin, joihin komissio perusti riidanalaisen päätöksen sen oman sisäisen päätöksen ja sen lausuntojen mukaan. Asiakirjoihin tutustumista koskeva oikeus kattaa myös — luottamuksellisuudesta riippumatta — muut asiakirjat, joilla voi olla valittajan tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevien väitteiden kannalta asian arvioimisessa merkitystä.

Valittajan **kolmas valitusperuste** koskee sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan todistustaakka kuului kokonaisuudessaan valittajalle niiden tosiseikkojen osalta, joilla perusteltiin yhteisön tullikoodeksin 239 artiklassa ja yhteisön tullikoodeksin soveltamisasetuksen 905 artiklassa tarkoitetun erityistilanteen olemassaolo. Valittaja katsoo, että tietyissä tapauksissa todistustaakka on käännetty tai ainakin näyttövelvollisuutta on alennettu. Valittajalla ei ole missään tapauksessa todistustaakkaa tiettyjen esittämiensä kolmannessa maassa (tässä tapauksessa Turkissa) tapahtuneiden tosiseikkojen osalta, jotka komissio/OLAF voivat parhaiten selvittää — tai niiden on selvitettävä — kyseisillä viranomaisilla käytettävissään olevien keinojen avulla. Tämä pätee myös tosiseikkoihin, jotka kuuluvat Euroopan komission toiminta-alaan ja vaikutuspiiriin.

Valittaja väittää **neljäntenä valitusperusteenaan**, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki virheen — kun otetaan huomioon myös valittajalle tuomiossa määrätty täysi todistustaakka — kun se ei määrännyt valittajan hakemia prosessinjohtotoimenpiteitä ja erityisesti asian selvittämistoimia. Näytön esittämistä koskevat ehdotukset hylättiin sen sijaan asian kannalta merkitysettöminä.

Valittaja väittää **viidentenä valitusperusteenaan**, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tulkitse virheellisesti ja luonnehti oikeudellisesti virheellisellä tavalla kaikkia valittajan toimittamia asiakirjoja sekä valittajan esittämiä tosiseikkoja ja todisteita, jotka viittasivat siihen, että Turkin viranomaiset olivat vaikuttaneet osaltaan (väitetysti) epäaitoihin (mutta tosiasiasa virheellisiin) ATR1-todistuksiin. Tämän seurauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki valittajan mukaan virheellisiä oikeudellisia päätelmiä. Ensimmäisen oikeusasteen

tuomioistuin ei myöskään ottanut millään tavalla huomioon valittajan selvästi esittämiä keskeisiä tosiseikkoja.

Valittajan **kuudes valitusperuste** koskee sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei pitänyt virheellisenä menettelyä siitä, että komissio ei kääntynyt tullikomitean/assosiaationeuvoston puoleen.

Seitsemännessä valitusperusteessa on kyse siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tunnustanut valittajan perusteltua intressiä saada komission osittain riitautettu tuomio kumottua tietyn ATR1-todistuksen osalta.

Kahdeksannessa valitusperusteessa väitetään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se ei suorittanut yksittäistapaukseen liittyvää kohtuullisuuden ja riskien arviointia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei täten tunnustanut edes sen oletettaman perusteella, että oli olemassa epäaitoja ATR1-todistuksia, että oli epäoikeudenmukaista — Turkin viranomaisten ja komission vakava laiminlyönti sekä taloudellisten toimijoiden ja viranomaisten välinen suhde huomioon ottaen — antaa valittajan taloudellisenä toimijana kärsiä tappio, jota sille ei olisi aiheutunut, jos menettely olisi ollut asianmukaista.

Valittaja arvostelee **yhdeksännessä valitusperusteessaan** valituksenalaista tuomiota siitä, että siinä katsottiin esitettyjen ja toteen näytettyjen tosiseikkojen perusteella yhteisön tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla, että Turkin tulliviranomaiset eivät olleet vaikuttaneet osaltaan siihen, että tässä tapauksessa laadittiin kyseessä olevat 32 ATR1-todistusta ja käytettiin niitä.

(¹) EUVL C 82, s. 30.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep te Gent (Belgia) on esittänyt 19.4.2007 — Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat Lodewijk Gysbrechts ja Santurel Inter BVBA

(Asia C-205/07)

(2007/C 140/23)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van beroep te Gent

Pääasian asianosaiset

Lodewijk Gysbrechts ja Santurel Inter BVBA

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kaupallisista menettelyistä ja kuluttajalle tiedottamisesta ja kuluttajansuojasta 14.7.1991 annettua Belgian lakia pidettävä EY 28–30 artiklassa tarkoitettuna vaikutukseltaan vastaavana toimenpiteenä niiltä osin kuin kyseisen kansallisen lain 80 §:n 3 momentissa säädetään kiellosta, joka koskee ennakkomaksun tai muun maksun vaatimista peruutusoikeuden käytölle varatun pakollisen määräajan kuluessa ja joka aiheuttaa sen, että kaupallisista menettelyistä ja kuluttajalle tiedottamisesta ja kuluttajansuojasta 14.7.1991 annettu laki ei tosiasiallisesti vaikuta samalla tavalla silloin, kun kyse on tavaroiden kaupasta omassa maassa, ja silloin, kun kyse on toisessa jäsenvaltiossa asuvien henkilöiden kanssa käytävästä kaupasta, ja merkitseekö se näin ollen EY 23 artiklassa suojattuun tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen kohdistuvaa rajoitusta?

Kanne 19.4.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-207/07)

(2007/C 140/24)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: H. Stølvbæk ja R. Vidal Puig)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

- On todettava, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 56 ja 43 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut Real Decreto-Ley 4/2006, de 24 de febrero -nimisen lain (24.2.2006 annettu kuninkaan lakiasetus 4/2006) ainoan pykälän 1 momentin toisen kohdan, jolla muutetaan Comisión Nacional de Energía 14. tehtävää (Función Decimocuarta), josta on säädetty Ley 34/1998, de 7 octubre, del Sector de Hidrocarburos -nimisen lain (hiilivetyalasta 7.10.1998 annettu laki 34/1998) 3 §:n 1 momentissa, ja jossa säädetään, että tiettyjen osuuksien hankkiminen yrityksistä, jotka harjoittavat tiettyjä energia-alan säänneltyjä toimintoja ja tällaisten toimintojen harjoittamiseksi tarpeellisten varojen hankinta edellyttää etukäteen hankittavaa Comisión Nacional de Energía lupaa.
- Espanjan kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Kanteen kohteena olevalla Espanjan lainsäädännöllä asetetaan seuraavien toimenpiteiden edellytykseksi etukäteen hankittava Comisión Nacional de Energía (kansallinen energiakomitea; jäljempänä CNE) lupa:

— minkä tahansa henkilön toteuttama yli 10 prosenttiosuutta pääomasta vastaavan osuuden tai muun sellaisen osuuden hankkiminen, joka antaa huomattavan vaikutusvallan, sellaisesta yrityksestä, joka harjoittaa itse tai muiden samaan ryhmään kuuluvien välityksellä tiettyjä energia-alan toimintoja;

— tällaisten toimintojen harjoittamiseksi tarvittavien varojen hankkiminen.

2. Komissio katsoo, että riidanalainen lainsäädäntö on EY 56 artiklan vastainen seuraavista syistä:

— osuuksien hankkiminen yrityksistä, jotka harjoittavat energia-alan toimintaa tai varojen hankkiminen mainittujen toimintojen harjoittamiseksi ovat EY 56 artiklassa tarkoitettuja "pääomanliikkeitä";

— CNE:n etukäteen antamaa lupaa koskeva vaatimus on EY 56 artiklassa lähtökohtaisesti kielletty pääomien vapaan liikkuvuuden "rajoitus";

— mainittu rajoitus ei ole perusteltu perustamissopimuksen määräysten nojalla.

3. Komissio katsoo erityisesti, että riidanalaista lainsäädäntöä ei voida perustella energiansaannin turvallisuuden takaamista koskevan tavoitteen perusteella seuraavista syistä:

— riidanalainen toimenpide ei sovellu energiansaannin turvallisuuden takaamiseen, koska sitä varten on olemassa muita paremmin soveltuvia toimenpiteitä;

— joka tapauksessa riidanalainen toimenpide on suhteeton, koska etukäteen hankittava lupa ei rajoitu tiettyihin määräysvaltaan kuuluvien yhtiöiden tai varojen hallinnointiin liittyviin erityisiin toimiin;

— CNE:n mahdollisuuteen evätä luvan tai asettaa sille edellytyksiä ei sovelleta objektiivisia ja riittävän täsmällisiä arviointiperusteita, jotka voivat olla tehokkaan tuomioistuINVALVONNAN kohteena.

Komissio katsoo, että riidanalainen lainsäädäntö muodostaa myös EY 43 artiklan vastaisen sijoittautumisvapauden rajoituksen, jota EY 56 artiklan yhteydessä mainituista syistä ei myöskään voida perustella energiansaannin turvallisuuden varmistamista koskevalla tavoitteella.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supreme Court (Irlanti) on esittänyt 20.4.2007 — The Competition Authority v. Beef Industry Development Society Ltd ja Barry Brothers (Carrigmore) Meats Ltd

(Asia C-209/07)

(2007/C 140/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court

Pääasian asianosaiset

Kantaja: The Competition Authority

Vastaajat: Beef Industry Development Society Ltd ja Barry Brothers (Carrigmore) Meats Ltd

Ennakkoratkaisukysymykset

Kun on osoitettu tuomioistuimen hyväksymällä tavalla, että

- naudanlihanjalostusteollisuudessa on ylikapasiteettia, jonka suuruus on enimmäistuotannon mukaan laskettuna noin 32 prosenttia
- tästä ylikapasiteetista aiheutuu keskipitkällä aikavälillä erittäin vakavia seurauksia koko teollisuudenalan kannattavuudelle
- selvityksistä ilmenee, että ylikapasiteetista johtuvista vaatimuksista ei vielä ole aiheutunut merkittäviä seurauksia, mutta riippumattomien asiantuntijoiden mukaan ylikapasiteetti ei todennäköisesti poistu lähitulevaisuudessa tavanomaisin markkinoiden toimenpitein vaan johtaa ajan mittaan erittäin huomattaviin tappioihin ja viime kädessä siihen, että jalostajat ja laitokset vetäytyvät tältä teollisuudenalalta
- naudanlihanjalostajat, joiden markkinaosuus on noin 93 prosenttia kyseisen teollisuudenalan naudanlihan markkinoista, ovat sopineet toimenpiteistä ylikapasiteetin poistamiseksi ja ovat valmiita suorittamaan maksuja, joilla rahoitetaan korvaukset jalostajille, jotka ovat halukkaita lopettamaan tuotantonsa, ja

mainitut jalostajat, joita on kymmenen yhtiötä, muodostavat oikeushenkilön (yhteenliittymä) pannakseen täytäntöön seuraavanlaisen järjestelyn:

- laitokset (joita kutsutaan luopujiksi), joissa teurastetaan ja jalostetaan 420 000 eläintä vuodessa ja jotka vastaavat noin 25 prosentin osuutta aktiivisesta tuotantokapasiteetista, tekevät jäljelle jäävien yhtiöiden (joita kutsutaan jatkajiksi) kanssa sopimuksen, jonka mukaan luopujat vetäytyvät kyseiseltä teollisuudenalalta ja noudattavat seuraavia ehtoja;
- luopujat allekirjoittavat lausekkeen, joka koskee kahden vuoden mittaista kilpailukieltä, jota sovelletaan lihanjalostukseen koko Irlannin saarella
- luopujien laitokset poistetaan käytöstä
- käytöstä poistettuihin laitoksiin liittyvää maa-alueita ei käytetä naudanlihan jalostukseen viisi vuotta kestävä ajanjakson aikana
- luopujille maksetaan vaiheittain korvausta, joka rahoitetaan jatkajien yhteenliittymälle antamalla lainoilla

6. kaikki jatkajat maksavat yhteenliittymälle vapaaehtoisen maksun, jonka suuruus on 2 euroa yksilöltä teurastuksen perinteisen prosenttiosuuden osalta ja 11 euroa yksilöltä kyseisen lukumäärän ylittävän teurastuksen osalta

7. maksut käytetään jatkajien lainojen takaisinmaksuun; maksuja ei enää suoriteta, kun lainat on maksettu takaisin

8. luopujien naudanlihan esikäsittelyyn käytetyt laitteet myydään yksinomaan jatkajille, jotka voivat käyttää niitä varalaitteina tai varaosina, tai Irlannin saaren ulkopuolelle

9. jatkajien vapauksia, jotka niillä on tuotannon, hinnoittelun, myyntiehtojen, tuonnin ja viennin sekä tuotantokapasiteetin lisäämisen osalta, tai muita vapauksia ei rajoiteta,

ja kun on kiistatonta, että tällainen sopimus on omiaan vaikuttamaan olennaisesti jäsenvaltioiden väliseen kauppaan EY 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla, onko katsottava, että tällaisen järjestelyn tarkoituksena — erillään siitä, mitä kyseisestä järjestelystä seuraa — on estää, rajoittaa tai vääristää kilpailua yhteismarkkinoilla ja että se on näin ollen ristiriidassa Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan kanssa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Symvoulío tis Epikrateias (Kreikka) on esittänyt 23.4.2007 — Michaniki AE v. Ethniko Symvoulío Radiotileorasis, Ypourgos Epikrateias, Pantechniki AE ja Syndesmos Epicheiriseon Periodikou Typou

(Asia C-213/07)

(2007/C 140/26)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Symvoulío tis Epikrateias

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Michaniki AE

Vastaajat: Ethniko Symvoulío Radiotileorasis, Ypourgos Epikrateias, Pantechniki AE ja Syndesmos Epicheiriseon Periodikou Typou

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14.6.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/37/ETY (EYVL L 199) 24 artiklaan sisältyvä niiden syiden luettelo, joiden vuoksi urakoitsijat suljetaan julkisten rakennusurakoiden ulkopuolelle, tyhjentävä vai ei?
- 2) Mikäli kyseinen luettelo ei ole tyhjentävä, tavoitellaanko säännöksellä, jossa valtion taloudellisen toiminnan avoimuuden suojaamista koskevista syistä säädetään, että joukkoviestintää harjoittavien yritysten omistajan, yhtiömiehen, tärkeimmän osakkeenomistajan tai johtohenkilön asema ei ole sopuoinnussa sellaisen yrityksen, joka ottaa tehtäväkseen rakennustöiden tekemisen, tavaroiden toimituksen tai palvelujen suorituksen valtiolle tai oikeushenkilölle, joka kuuluu laajasti ymmärrettyyn valtiolliselle sektoriin, omistajan, yhtiömiehen, tärkeimmän osakkeenomistajan tai johtajan aseman kanssa, yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden mukaisia tavoitteita ja onko tämä täydellinen kieltä myöntää julkisia hankintoja koskevia sopimuksia kyseisille yrityksille sopuoinnussa yhteisön oikeuden suhteellisuusperiaatteen kanssa?
- 3) Mikäli direktiivin 93/37/ETY 24 artiklan mukaan kyseiseen artiklaan sisältyvien syiden, joilla urakoitsijat suljetaan pois hankintamenettelystä, luettelo on tyhjentävä tai mikäli riidanalaisella kansallisella säännöksellä ei voida katsoa tavoiteltavan yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden mukaisia tavoitteita tai mikäli, lopuksi, kyseisessä kansallisessa säännöksessä säädetty kieltä ei ole sopuoinnussa yhteisön oikeuden suhteellisuusperiaatteen kanssa, loukataanko edellä mainitulla direktiivillä, jossa kielletään säättämästä syiksi, joilla urakoitsija suljetaan julkisia rakennusurakoita koskevan hankintamenettelyn ulkopuolelle, tilanne, jossa urakoitsija itse tai sen johtohenkilö (kuten kyseisen yrityksen omistaja, sen tärkein osakkeenomistaja, sen yhtiömies tai johtaja) tai kyseisten johtohenkilöiden välit henkilöt toimivat joukkoviestintää harjoittavissa yrityksissä, jotka voivat luvattomasti vaikuttaa julkisia rakennusurakoita koskevaan hankintamenettelyyn sen yleisemmän vaikutusvallan avulla, jota niillä on, kilpailun suojaamista ja avoimuutta koskevia yleisiä periaatteita ja rikotaanko sillä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 5 artiklan toista kohtaa, jossa määrätään toissijaisuusperiaatteesta?

Kanne 3.5.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ruotsin kuningaskunta

(Asia C-223/07)

(2007/C 140/27)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: N. Yerrell ja P. Dejmek)

Vastaaja: Ruotsin kuningaskunta

Vaatimukset

- on todettava, että Ruotsi ei ole noudattanut yhteisön rautateiden turvallisuudesta sekä rautatieyritysten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY ja rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta annetun direktiivin 2001/14/EY muuttamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/49/EY (rautatieturvallisuusdirektiivi) ⁽¹⁾ eikä Euroopan laajuisten suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta annetun neuvoston direktiivin 96/48/EY ja Euroopan laajuisten tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/16/EY muuttamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/50/EY ⁽²⁾ mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut kyseisten direktiivien noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle
- Ruotsin kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivien täytäntöönpanolle päättyi 30.4.2006.

⁽¹⁾ EUVL L 164, s. 44.
⁽²⁾ EUVL L 164, s. 114.

Kanne 10.3.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-235/07)

(2007/C 140/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: G. Braun ja P. Dejmek)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja yhteisön rautateiden turvallisuudesta sekä rautatieyritysten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY ⁽¹⁾ ja rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta annetun direktiivin 2001/14/EY ⁽²⁾ muuttamisesta (rautatieturvallisuudirektiivi) 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/49/EY ⁽³⁾ mukaisia veloitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallin-

nollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.

- Saksan liittotasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanon määräaika päättyi 30.4.2006.

⁽¹⁾ EYVL L 143, s. 70.

⁽²⁾ EYVL L 75, s. 29.

⁽³⁾ EUVL L 164, s. 44.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 3.5.2007 — Freistaat Sachsen v. komissio

(Asia T-357/02) ⁽¹⁾

(Valtiontuet — Sachsenin osavaltion viranomaisten myöntämät tuet — Pienten ja keski suurten yritysten tukijärjestelmä — Nopeutettu hyväksymismenettely — Pienten ja keski suurten yritysten valtion tukia koskevien yhteisön suuntaviivojen ja ryhmäpoikkeusasetuksen ajallinen soveltaminen — Ennen ryhmäpoikkeusasetuksen voimaantuloa ilmoitettu tukihanke — Luottamuksensuoja — Oikeusvarmuus — Täydellinen ilmoitus)

(2007/C 140/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Freistaat Sachsen (Saksa) (edustaja: asianajaja T. Lübbig)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: J. Kreuzschitz ja J. Flett)

Oikeudenkäynnin kohde

Saksan suunnittelema tukiohjelmasta ”Suuntaviivat pk-yritysten tukemiseksi — Yritysten suorituskyvyn parantaminen Sachsenin osavaltiossa” — alaohjelmat 1 (Yritysvalmennus), 4 (Osallistuminen messuille), 5 (Yhteistyö) ja 7 (Tuotesuunnittelun edistäminen) — 24.9.2002 tehdyn komission päätöksen 2003/226/EY (EUVL 2003, L 91, s. 13) 2 artiklan toisen kohdan sekä 3 ja 4 artiklan kumoamista koskeva vaatimus.

Tuomiolauselman

1) Saksan suunnittelema tukiohjelmasta ”Suuntaviivat pk-yritysten tukemiseksi — Yritysten suorituskyvyn parantaminen Sachsenin osavaltiossa” — alaohjelmat 1 (Yritysvalmennus), 4 (Osallistuminen messuille), 5 (Yhteistyö) ja 7 (Tuotesuunnittelun edistäminen) — 24.9.2002 tehdyn komission päätöksen 2003/226/EY 2 artiklan toinen kohta sekä 3 ja 4 artikla kumotaan.

2) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 31, 8.2.2003.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 3.5.2007 — Espanja v. komissio

(Asia T-219/04) ⁽¹⁾

(Kalastus — Jäsenvaltioiden kalastuslaivastojen kapasiteetin kehitys — Laivastoon lisäämisiä ja laivastosta poistoja koskevat järjestelyt — Kalastus- ja vesiviljelyalan komitea — Kieliiä koskevat järjestelyt)

(2007/C 140/30)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: N. Díaz Abad)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: T. van Rijn ja S. Pardo Quintillán)

Oikeudenkäynnin kohde

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 III luvussa määritellyn yhteisön kalastuslaivastopolitiikan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 12.8.2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1438/2003 (EYVL L 204, s. 21) kumoamista koskeva vaatimus

Tuomiolauselman

1) *Kanne hylätään.*

2) *Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 7, 10.1.2004; aiemmin asia C-464/03.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 10.5.2007 — Negenman v. komissio

(Asia T-255/04) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Äitiysloma — Sairausloma — Todennäköinen synnytyspäivä — Äitiysloman alkaminen)

(2007/C 140/31)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Monique Negenman (Roosendaal, Alankomaat) (edustaja: asianajaja L. Vogel)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: aiemmin D. Waelbroeck, sittemmin H. Tserepa-Lacombe, jota avustaa asianajaja N. Rampal)

Oikeudenkäynnin kohde

Yhtäältä vaatimus kumota komission päätös, jossa vahvistetaan äitiysloman alkamis- ja päättymispäivä Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 58 artiklan nojalla, ja toisaalta vaatimus saada vahingonkorvausta

Tuomiolauselma

- 1) *Kantajan äitiysloman alkamis- ja päättymispäivän vahvistamisesta 23.10.2003 tehty komission päätös kumotaan.*
- 2) *Kanne hylätään muilta osin.*
- 3) *Komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 228, 11.9.2004.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 3.5.2007 — Crespinet v. komissio

(Asia T-261/04) (¹)

(Henkilöstö — Ylennys — Vuoden 2003 ylennyskierron — Etusijapisteiden jakaminen)

(2007/C 140/32)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Alain Crespinet (Rosières, Belgia) (edustajat: asianajajat S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis ja É. Marchal)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: H. Tserepa-Lacombe ja C. Berardis-Kayser)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatimus komission sellaisen päätöksen kumoamisesta, jolla jaettiin etusijapisteitä kantajalle vuoden 2003 ylennyskierroksella, ja sellaisen päätöksen kumoamisesta, jolla jätettiin kirjaimatta kantajan nimi niiden virkamiesten luetteloon, jotka ylenettiin palkkaluokkaan A5 tällä samalla ylennyskierroksella.

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EUVL C 273, 6.11.2004.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 8.5.2007 — Citymo v. komissio

(Asia T-271/04) (¹)

(Sopimusperusteinen vahingonkorvaus — Välityslauseke — Vuokrasopimus — Tutkimatta jättäminen — Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Sopimusneuvottelut — Lainvastaisuusväite — Luottamuksensuoja — Vilpitön mieli — Oikeuden väärinkäyttö — Aineellinen vahinko — Mahdollisuuden menettäminen)

(2007/C 140/33)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Citymo SA (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat P. Van Ommeslaghe, I. Heenen ja P.-M. Louis)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: L. Parpala ja E. Manhaeve avustajinaan asianajajat D. Philippe ja M. Gouden)

Oikeudenkäynnin kohde

Ensisijaisesti kanne, joka koskee sopimukseen perustuvaa vastuuta ja jolla vaaditaan komission velvoittamista maksamaan kantajalle korvausta vahingosta, joka on syntynyt sellaisen vuokrasopimuksen purkamisesta, joka väitetään tehdyn kantajan ja Euroopan yhteisön, jota komissio edustaa, välillä, ja toissijaisesti sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun toteamiseksi nostettu kanne, jolla vaaditaan korvausta siitä vahingosta, jonka kantaja väittää sille aiheutuneen komission päätöksestä lopettaa sopimuksen tekemistä edeltävät neuvottelut, jotka tähtäsivät kyseisen vuokrasopimuksen tekemiseen

Tuomiolauselma

- 1) *Komissio veloitetaan maksamaan kantajalle 20 000 euron suuruisen korvaus, johon on lisättävä viivästyskorko, joka alkaa juosta tämän tuomion julistamispäivästä todelliseen maksupäivään saakka ja jonka vuosikorko on suuruudeltaan sama kuin korko, jonka Euroopan keskuspankki on vahvistanut perusrahoitusoperaatioitaan varten, korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä, sillä edellytyksellä, että kuuden prosentin korkoa ei ylitetä.*
- 2) *Kanne hylätään muilta osin.*
- 3) *Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EUVL C 262, 23.10.2004.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 3.5.2007 — Tsarnavas v. komissio

(Asia T-343/04) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Arviointikertomus — Työkyvyttömyys — Kumoamiskanne — Oikeussuojan tarve — Vahingonkorvauskanne — Tutkimatta jättäminen)

(2007/C 140/34)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Vassilios Tsarnavas (Volos, Kreikka) (edustajat: asianajajat N. Lhoest ja B. d'Orléans)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: C. Berardis-Kayser ja D. Martin)

Oikeudenkäynnin kohde

Yhtäältä arvioinnin tarkastajan 4.8.2003 tekemän sen päätöksen kumoamista koskeva vaatimus, jossa vahvistettiin kantajan lopullinen arviointikertomus ajanjaksolle 1.7.1997 — 30.6.1999, ja toisaalta sen henkisen kärsimyksen korvaamista koskeva vaatimus, joka kantajalle oli aiheutunut häntä koskevan arviointikertomuksen viivästyneestä vahvistamisesta ja henkisestä ahdistelusta, jonka kohteeksi hän oli joutunut.

Tuomiolauselma

1) Arvioinnin tarkastajan 4.8.2003 tekemä päätös, jolla vahvistettiin kantajan lopullinen arviointikertomus ajanjaksolle 1.7.1997 — 30.6.1999, kumotaan.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Komission vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja puolesta kantajalle aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.

⁽¹⁾ EUVL C 262, 23.10.2004.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 10.5.2007 — Espanja v. komissio

(Asia T-99/05) ⁽¹⁾

(Kalastus — Asetus (EY) N:o 494/2002 — Meren luonnonvarojen säilyttäminen — Oikeudellinen perusta — Syrjintäkiellon periaate — Perusteluvelvollisuus)

(2007/C 140/35)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: N. Díaz Abad)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: T. van Rijn, F. Jimeno Fernández ja S. Pardo Quintillán)

Oikeudenkäynnin kohde

Teknisistä lisätoimenpiteistä kummeliturskakannan elvyttämissiksi ICES-suuralueilla III, IV, V, VI ja VII sekä ICES-alueilla VIII a, b, d ja e 19.3.2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 494/2002 (EYVL L 77, s. 8) kumoamisvaatimus.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Espanjan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 144, 15.6.2002 (aiemmin asia C-165/02).

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.5.2007 — Black & Decker v. SMHV ja Atlas Copco (Keltamustaa sähkötyökalua kuvaava kolmiulotteinen merkki)

(Yhdistetyt asiat T-239/05, T-240/05, T-245/05 — T-247/05, T-255/05, T-274/05 — T-280/05) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Määräaika väitemenettelylle — Faksina lähettäminen — Tutkittavaksi ottaminen — Indication claire de la marque antérieure — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 18 säännön 1 kohta)

(2007/C 140/36)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: The Black & Decker Corporation (Towson, Maryland, Yhdysvallat) (edustajat: H. Carr, QC ja solicitor P. Harris)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: A. Folliard-Monguiral)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa: Atlas Copco AB (Tukholma, Ruotsi) (edustajat: barrister R. Meade ja solicitor M. Gilbert)

Oikeudenkäynnin kohde

Kolmetoista kannetta SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 19.4.2005 tekemistä päätöksistä R 727/2004-1, R 729/2004-1, R 723/2004-1, R 730/2004-1 ja R 724/2004-1, 27.4.2005 tekemästä päätöksestä R 722/2004-1 sekä 3.5.2005 tekemistä päätöksistä 788/2004-1, R 789/2004-1, R 790/2004-1, R 791/2004-1, R 792/2004-1, R 793/2004-1 ja R 794/2004-1, jotka liittyvät Atlas Copco AB:n ja Black & Decker Corporationin välisiin väittemenettelyihin

Tuomiolauselma

1) Kanteet hylätään.

2) Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 205, 20.8.2005.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 10.5.2007 — Antartica v. SMHV — Nasdaq Stock Market (nasdaq)

(Asia T-47/06) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väittemenettely — Hakemus kuvio-merkin nasdaq rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön tavaramerkki NASDAQ — Suhteellinen hylkäysperuste — Tunnettuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 5 kohta)

(2007/C 140/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Antartica Srl (Rooma, Italia) (edustaja: asianajaja E. Racca)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: A. Folliard-Monguiral)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa: The Nasdaq Stock Market, Inc.

(Washington, DC, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat J. van Manen ja J. Hofhuis)

Oikeudenkäynnin kohde

SMHV:n toisen valituslautakunnan 7.12.2005 tekemän päätöksen (asia R 752/2004-2), joka liittyy The Nasdaq Stock Market, Inc:n ja Antartica Srl:n väliseen väittemenettelyyn, kumoamista koskeva vaatimus.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Antartica Srl veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 74, 25.3.2006.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 23.4.2007 — SID v. komissio

(Asia T-30/03) (¹)

(Valtiontuki — Päätös olla vastustamatta tukea — Kumoa-miskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Käsite ”se, jota asia koskee” — Työntekijöiden etujärjestö)

(2007/C 140/38)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) (Kööpenhamina, Tanska) (edustajat: P. Bentley, QC ja asianajajat A. Worsøe ja F. Ragolle)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: aluksi H. van Vliet, sittemmin N. Khan)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Tanskan kuningaskunta (asiamies: J. Molde) ja Norjan kuningaskunta (asiamies: I. Høyland)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota 13.11.2002 tehty komission päätös C (2002) 4370 lopull. olla vastustamatta Tanskan toteuttamia verotuksellisia toimenpiteitä, joita sovelletaan merimiehiin, jotka työskentelevät aluksissa, jotka on merkitty Tanskan kansainväliseen rekisteriin.

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja komission oikeudenkäyntikuluista.
- 3) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan väliintuloihin liittyen.

(¹) EUVL C 70, 22.3.2003.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 30.4.2007 — EnBW Energie Baden-Württemberg v. komissio

(Asia T-387/04) (¹)

(Kumoamiskanne — Direktiivi 2003/87/EY — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä — Saksan kansallinen päästöoikeuksien jakosuunnitelma — Valtiontuet — Oikeussuojan tarve — Tutkimatta jättäminen)

(2007/C 140/39)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: EnBW Energie Baden-Württemberg (Karlsruhe, Saksa) (edustajat: asianajajat C.-D. Ehlermann, M. Seyfarth, A. Guter-muth ja M. Wissmann)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: U. Wölker, M. Niejahr ja T. Scharf)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: W.-D. Plessing ja U. Forsthoff, avustajinaan asianajajat D. Sellner ja U. Karpenstein)

Oikeudenkäynnin kohde

Saksan liittotasavallan kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY (EYVL L 275, s. 32) mukaisesti ilmoittamasta kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kansallisesta jakosuunnitelmasta 7.7.2004 tehdyn komission päätöksen C (2004) 2515/2 lopull. kumoamisvaatimus.

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan vastaajan oikeudenkäyntikulut.

- 3) Väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 6, 8.1.2005.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 26.4.2007 — Tebaldi ym. v. komissio

(Asia T-415/04) (¹)

(Virkamiehistö — Henkilöstö — Ylennys — Vuoden 2003 ylennyskierron — Ylennyksen evääminen — Ylennyspisteiden myöntäminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2007/C 140/40)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Vittoria Tebaldi (Bryssel, Belgia), Vicente Tejero Gazo (Tervuren, Belgia), Victor Gonzalez Martinez (Bryssel) ja Ales-sandro Giovannetti (Ernster, Luxemburg) (edustajat: aiemmin asianajajat G. Bounéou ja F. Frabetti, sittemmin F. Frabetti)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: G. Berscheid ja H. Kramer)

Oikeudenkäynnin kohde

Ensisijaisesti vuoden 2003 ylennyskierron ylemmän palkka-luokkaan ylennettyjen virkamiesten luettelon kumoamisvaatimus siltä osin kuin kantajien nimet eivät ole tässä luettelossa, sekä tämän päätöksen valmisteluasiakirjojen kumoamisvaatimus, ja toissijaisesti vuoden 2003 ylennyskierron ylennyspisteiden myöntämistä koskevan päätöksen kumoamisvaatimus.

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 300, 4.12.2004.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 2.5.2007 — IPK International World Tourism Marketing Consultants v. komissio

(Asia T-297/05 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — EY 256 artikla — Hakemuksen tarkoitus — Tutkittavaksi ottaminen — Kiireellisuuden puuttuminen)

(2007/C 140/41)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH (München, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Pitschas)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: B. Schima, avustajanaan asianajaja C. Arhold)

Oikeudenkäynnin kohde

Hakemus sen 4.12.2006 tehdyn komission päätöksen K(2006) 6452 pakkotäytäntöönpanon keskeyttämiseksi, joka koskee kantajalle Ecodata-hankkeeseen liittyvänä ennakkomaksuna maksetun 318 000 euron määrän takaisinperimistä

Määräysosa

- 1) Vältöimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 3.5.2007 — Polimeri Europa v. komissio

(Asia T-12/07 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Kilpailu — Vältöimihakemus — Kolmansille osoitettu määräys — Tutkimatta jättäminen)

(2007/C 140/42)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Polimeri Europa SpA (Brindisi, Italia) (edustajat: asianajajat M. Siragusa, F. Moretti ja L. Nascimbene)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: V. Di Bucci, F. Amato ja V. Bottka)

Oikeudenkäynnin kohde

Vältöimihakemus, jonka tavoitteena on ensinnäkin, että komissio määrätään velvoittamaan Manufacture française des

pneumatiques Michelin sanktion uhalla olemaan käyttämättä millään tavoin ja mihinkään tarkoitukseen 6.4.2006 annetun väitetiedoksiannon ei-luottamukselliseen versioon sisältyviä tietoja; tämä väitetiedoksianto on annettu EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisen menettelyn yhteydessä (asia COMP/F/38.638 — emulsiopolymeroimalla valmistettu butadieenikumi ja styreeni-butadieenikumi), ja se on toimitettu mainitulle yhtiölle 6.11.2006 tehdyn komission päätöksen COMP/F2/D (2006) 1095 johdosta; toiseksi sen tavoitteena on, että komissio määrätään luovuttamaan Manufacture française des pneumatiques Michelinille kopio annettavasta määräyksestä, ja lopuksi, että määrättäisiin muista, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin tarpeellisiksi katsomista toimenpiteistä.

Määräysosa

- 1) Vältöimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 4.5.2007 — Icuna.Com v. parlamentti

(Asia T-71/07 R)

(Julkiset hankinnat — Yhteisön tarjouspyyntömenettely — Vältöiminen — Kiireellisuuden puuttuminen)

(2007/C 140/43)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Icuna.Com SCRL (Braine-le-Château, Belgia) (edustajat: asianajajat J. Windey ja P. de Bandt)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: O. Caisou-Rousseau ja M. Ecker)

Oikeudenkäynnin kohde

Pyyntö lykätä Euroopan parlamentin 31.1.2007 tekemän päätöksen, jolla se kumosi tarjouspyynnön EP/DGINFO/WEPTV/2006/0003 sen 2 erän osalta, täytäntöönpanoa siihen saakka, kunnes ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisee pääasiassa nostetun kanteen.

Määräysosa

- 1) Vältöimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin

Kanne 2.4.2007 — Fratex Indústria e Comércio, Lda. v. SMHV — USA Track & Field (TRACK & FIELD USA)

(Asia T-103/07)

(2007/C 140/44)

Kannekirjelmän kieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Fratex Indústria e Comércio, Lda. (São Paulo, Brasilia) (edustaja: asianajaja B. Braga da Cruz)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: USA Track & Field, Inc.

Vaatimukset

- SMHV:n neljännen valituslautakunnan 18.1.2007 tekemä päätös (valitus nro R 1061/2005-4) on kumottava
- SMHV on määrättävä epäämään luokkaan 25 kuuluvia tavaroita koskevan yhteisön tavaramerkin nro 168088 rekisteröinti
- SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Fratex Indústria e Comércio, Lda.

Haettu yhteisön tavaramerkki: sana- ja kuvamerkki USA TRACK & FIELD

Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: kantaja

Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: TRACK & FIELD

Väiteosaston ratkaisu: väitteen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: USA Track & Field, Inc.:n tekemän valituksen hyväksyminen

Kanneperusteet: Kantaja katsoo, että riidanalainen päätös rikkoo asetuksen N:o 40/94 (¹) 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan säännöksiä, sillä kuluttajien keskuudessa on sekaannusvaara, kun otetaan huomioon kyseessä olevien merkkien mahdollinen rinnakkainen olemassaolo markkinoilla, koska ilmaisu TRACK & FIELD esiintyy kummassakin tapauksessa. Kyseessä olevien tavaramerkkien kattamat tuotteet ovat samanlaiset ja vaikei olekaan olemassa varsinaista sekaannusvaaraa, on kuitenkin olemassa edellä mainitun asetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan lopussa tarkoitettu tavaramerkin ja aikaisemmin merkin välisen miellejohdon vaara.

(¹) Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, 14.1.1994, s. 1).

Kanne 11.4.2007 — L'Oréal v. SMHV — Spa Monopole (SPA THERAPY)

(Asia T-109/07)

(2007/C 140/45)

Kannekirjelmän kieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: L'Oréal SA (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja E. Baud)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: SA Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa, en abrégé SA Spa Monopole NV (Spa, Belgia)

Vaatimukset

- SMHV:n neljännen valituslautakunnan 24.1.2007 tekemä päätös on kumottava (asia R 468/2005-4)
- vastaaja ja tarvittaessa väliintulija on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki SPA THERAPY luokkaan 3 kuuluvia tavaroita varten — hakemus nro 1 975 283

Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: SA Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa, en abrégé SA Spa Monopole NV

Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Benelux-sanamerkki SPA luokkaan 3 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen kaikkien riidanalaisien tavaroiden osalta

Valituslautakunnan ratkaisu: Kantajan tekemän valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 40/94 (¹) 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska valituslautakunta teki kantajan mukaan virheen, kun se totesi, että asianomaiset merkit ovat samankaltaiset, ja koska kantajan mukaan esillä olevassa asiassa ei ole sekaannusvaaraa.

(¹) Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1).

Kanne 16.4.2007 — Siemens v. komissio**(Asia T-110/07)**

(2007/C 140/46)

*Oikeudenkäyntikieli: saksa***Asianosaiset***Kantaja:* Siemens AG (Berliini ja München, Saksa) (edustajat: asianajajat I. Brinker, T. Lopest ja C. Steinle)*Vastaaja:* Euroopan yhteisöjen komissio**Vaatimukset**

- komission 24.1.2007 tekemä päätös (asia COMP/F/38.899 — Kaasueristeiset kytkinlaitteet) on kumottava EY 231 artiklan nojalla sikäli kuin se koskee kantajaa
- vaihtoehtoisesti päätöksen 2 artiklan m kohdassa määrättyjä sakkoja on alennettava
- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan nojalla komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa 24.1.2007 tehdyn komission päätöksen K (2006) 6762 lopullinen (asia COMP/F/38.899 — Kaasueristeiset kytkinlaitteet). Riidanalaisella päätöksellä kantajalle ja muille yrityksille määrättiin sakkoja EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomisen johdosta. Komission mukaan kantaja oli osallisena sopimuksista ja yhdenmukaistetuista menettelytavoista koostuneessa kokonaisuudessa kaasueristeisten kytkinlaitteiden alalla.

Kanteensa tueksi kantaja esittää kolme kanneperustetta.

Ensinnäkin se moittii komissiota siitä, ettei se osoittanut ja näyttänyt väitettyjä rikkomisia toteen konkreettisesti ja yksityiskohdaisesti. Kantajan mukaan komissio jätti erityisesti osoittamatta ja toteen näyttämättä sen, että väitetyllä rikkomisella oli vaikutuksia yhteismarkkinoihin ja ETA:an rikkomisen ensimmäisen vaiheen ja vuoden 1999 välisenä aikana.

Toiseksi kantaja väittää, että komissio arvioi virheellisesti, että kyse oli yhdestä jatketusta rikkomisesta, ja että se arvioi virheellisesti myös rikkomisen keston. Kantajan mukaan komissio ei ole kyennyt osoittamaan, että kantaja oli osallisena väitetyssä rikkomisessa 22.4.1999 jälkeen. Lisäksi kantajan mukaan asiassa

on rikottu asetuksen (EY) N:o 1/2003 ⁽¹⁾ 25 artiklaa, koska kantajan osallistuminen rikkomiseen sen ensimmäisen vaiheen ja vuoden 1999 välillä on vanhentunut.

Lopuksi kantaja väittää komission tehneen merkittäviä oikeudellisia virheitä sakkojen määräämisessä. Tältä osin kantaja väittää esimerkiksi, että komissio arvioi virheellisesti rikkomisen vakavuuden ja keston ja sovelsi kantajan osalta kohtuutonta korottamiskerrointa. Lisäksi komissio katsoi virheellisesti, että kantajalla oli ollut johtajan rooli, ja se jätti perusteettomasti huomioon ottamatta kantajan yhteistyön komission kanssa.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EUVL 2003, L 1, s. 1)

Kanne 18.4.2007 — Toshiba v. komissio**(Asia T-113/07)**

(2007/C 140/47)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset***Kantaja:* Toshiba Corp. (Tokio, Japani) (edustajat: solicitor J. MacLennan sekä asianajajat A. Schulz ja J. Borum)*Vastaaja:* Euroopan yhteisöjen komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 24.1.2007 tekemän päätöksen — asia COMP/F/38.899 — Kaasueristeiset kytkinlaitteet tai
- kumoaa komission päätöksen sikäli kuin se koskee Toshibaa tai
- muuttaa päätöksen 1 ja 2 artiklaa ja kumoaa Toshibaalle määrätyn sakon tai alentaa sitä huomattavasti ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien pankkitakauksesta aiheutuneet kustannukset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja nosti EY 230 artiklan nojalla kumoamiskanteen komission 24.1.2007 tekemästä päätöksestä (asia COMP/F/38.899 — Kaasueristeiset kytkinlaitteet — C(2006) 6762 lopullinen), jossa komissio katsoi, että kantaja oli muiden yritysten ohella rikkonut EY 81 artiklan 1 kohtaa ja 1.1.1994 lähtien myös ETA 53 artiklaa kaasueristeisten kytkinlaitteiden (gas insulated switchgear sector eli GIS) alalla tietyin sopimuksin ja yhdenmukaistetuin menettelytavoin, joihin kuuluivat: a) markkinoiden jakaminen, b) kiintiöiden myöntäminen ja markkinaosuuksien pysyttäminen, c) yksittäisten kaasueristeisiä kytkinlaitteita koskevien hankkeiden myöntäminen (tarjouskeinottelu) tietyille valmistajille ja näiden hankkeiden tarjouskilpailumenettelyjen manipulointi, d) hintojen vahvistaminen, e) sopimukset lopettaa lisenssisopimukset muiden kuin kartellin jäsenten kanssa ja f) arkaluonteisten markkinatietojen vaihtaminen. Toissijaisesti kantaja vaatii määrättyjen sakkojen kumoamista tai alentamista.

Kantajan mukaan komissio näyttää perustaneensa näkemyksensä kolmeen sopimukseen, joiden perusteella se päätteli maailmanlaajuisen kartellin olemassaolon. Vaikka näin olisi, kantaja väittää, että komissiolla ei ole toimivaltaa käyttäytymiseen, joka saattaa rajoittaa kilpailua ETA:n ulkopuolella.

Kantaja väittää, että komissio ei ole osoittanut oikeudellisesti edellytetyllä tavalla, että kantaja otti osaa sopimukseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan olla myymättä Euroopassa, tai että Euroopan kaasueristeisten kytkinlaitteiden toimittajat hyvitivät japanilaisyrityksiä siitä, että nämä eivät tulleet Eurooppaan, "laskemalla" eurooppalaishankkeita Euroopan "GQ"-kiintiöön. (!) Kantaja väittää edelleen, että komissio tukeutui vahvistukseksi yhtä välilliseen, epämääräiseen ja vahvistamattomaan näyttöön, joka koostui lähinnä suullisista lausumista, jotka sakkojen määräämättä jättämistä tai lieventämistä hakenut oli esittänyt, ja että se lisäksi jätti huomiotta raskauttävien lausuntojen kiistämiseksi esitetyn näytön.

Lisäksi vaikka kantaja ei kiistä, että se oli "GQ-sopimuksen" sopimuspuoli, se väittää, että kyseinen sopimus oli maailmanlaajuinen sopimus, joka ei kattanut Eurooppaa ja johon komissiolla ei ollut toimivaltaa. Kantaja väittää, että yrittäessään tuoda kantajaa toimivaltansa piiriin komissio muutti kokonaan oikeudellisen arviointinsa kohdetta siitä, oliko "yhteisymmärrys" vallinnut (siitä, että japanilaiset pidättyisivät tulesta Euroopan markkinoille ja että eurooppalaisyritykset pidättyisivät niin ikään kilpailemasta Japanissa), ja siitä ilmoitettiin tietyt eurooppalaishankkeet järjestelmällisesti japanilaisyrityksille tai "laskettiin" ne Euroopan "GQ:hun" osana tätä "yhteisymmärrystä". Kantaja väittää näin ollen, että komissio ei ole osoittanut, että kantajan pitäisi katsoa olevan vastuussa tietyistä kilpailusääntöjen rikkomisista Euroopan tasolla, minkä vuoksi se on tehnyt ilmeisen arviointivirheen.

Kantaja väittää edelleen, että riidanalaisista päätöistä rasittavat menettelylliset virheet. Kantaja väittää tämän osalta, että sen puolustautumisoikeudet on vaarannettu, koska komissio ei esittänyt riittäviä perusteluja eikä antanut tutustua todisteisiin ja koska se otti todisteet huomioon vääristyneellä tavalla.

Kantaja väittää toissijaisesti, että komission laiminlyönti jakaa asianmukaisesti vastuu eurooppalais- ja japanilaisyritysten välillä teki tyhjäksi menetelmän, jota käytettiin päätöksen adressaattien sakkojen määrän arvioimiseen. Tämän osalta kantaja väittää, että komissio ei arvioinut asianmukaisesti kilpailusääntöjen rikkomisen vakavuutta eikä kestoa, minkä vuoksi se syrji perusteettomasti kantajaa.

(!) G=gear ja Q=quota

Kanne 17.4.2007 — Ranska v. komissio

(Asia T-116/07)

(2007/C 140/48)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: G. de Bergues ja S. Ramet)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Riidanalainen päätös on kumottava kokonaisuudessaan.
- Komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Neuvosto antoi komission ehdotuksesta direktiivin 92/81/ETY (!) mukaista menettelyä noudattaen 30.6.1997 tekemällä päätöksellä jäsenvaltioille luvan soveltaa tiettyihin erityistarkoituksiin käytettäviin kivennäisöljyihin jo olemassa olevia valmisteveron alennuksia tai valmisteverosta vapauttamisia tai jatkaa niiden soveltamista. Neuvosto jatkoi mainittua lupaa neljällä myöhemmin tekemällä päätöksellä ja viimeisin ajanjakso, jota lupa koski, päättyi 31.12.2006. Ranskalle oli annettu lupa soveltaa mainittuja alennuksia tai verovapautuksia raskaaseen polttoöljyyn, jota käytettiin polttoaineena alumiinioksidin valmistuksessa Gardannen alueella.

Komissio ilmoitti 30.12.2001 päivätyllä kirjeellä Ranskalle päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa määrätty menettely Gardannen alueella alumiinioksidin valmistuksessa polttoaineena käytettyjen kivennäisöljyjen valmisteverovapautuksesta. (!) Mainitun menettelyn johdosta komissio teki 7.12.2005 päätöksen 2006/323/EY, jossa se

katsoi, että Gardannen alueella, Shannonin alueella ja Sardiassa alumiinioksidin valmistuksessa polttoaineena käytettävien kivennäisöljyjen valmisteverosta vapauttamiset, jotka Ranska, Irlanti ja Italia olivat panneet täytäntöön, olivat EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtiontukia ja että ne olivat osittain yhteismarkkinoille soveltumattomia sekä määräsi kyseessä olevat jäsenvaltiot näin ollen perimään mainitut tuet takaisin.⁽³⁾ Ranska vaati 17.2.2006 nostamallaan kanteella mainitun päätöksen kumoamista osittain siltä osin kuin se koski Ranskan Gardannen alueelle myöntämää verovapautusta.⁽⁴⁾

Komissio päätti laajentaa alumiinin tuotannossa käytettyjen raskaiden kivennäisöljyjen valmisteverovapautusta koskevan muodollisen tutkinnan koskemaan 1.1.2004 alkanutta ajanjaksoa. Varattuaan jäsenvaltioille ja sellaisille kolmansille tahoille, joita asia koskee, mahdollisuuden esittää asiaa koskevat huomautuksensa se teki Gardannen alueella, Shannonin alueella ja Sardiassa alumiinioksidin valmistuksessa polttoaineena käytettävien kivennäisöljyjen vapauttamisesta valmisteverosta, jonka Ranska, Irlanti ja Italia ovat panneet täytäntöön (valtiontuet nro C 78-79-80/2001) 7.2.2007 päätöksen K (2007) 286 lopullinen. Mainittu päätös on nyt käsiteltävänä olevassa kanteessa riidanalainen päätös.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen, joista ensimmäinen perustuu EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun valtiontuen käsitteen rikkomiseen. Se tuo esiin, että komissio on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että kyseessä on valtiontuki, vaikka kaikki edellytykset, jotka ovat tarpeen, jotta toimenpide voidaan katsoa valtiontueksi, sellaisina kuin ne on vahvistettu oikeuskäytännössä asiassa Altmark⁽⁵⁾, eivät ole täyttyneet. Kantaja väittää lisäksi, että neuvosto on tehnyt päätökset, joilla verovapautuksiin annettiin lupa 31.12.2006 asti, komission ehdotuksesta ja että komission olisi kantajan mukaan tullut varmistua ennen mainitunkaltaisen ehdotuksen tekemistä siitä, että luvasta ei aiheudu kilpailun vääristymistä. Näin ollen kantaja väittää, että komissio ei voinut yhtäältä ehdottaa neuvostolle, että se tekee sellaisen päätöksen, jolla valmisteverosta vapauttamiseen annetaan lupa, ja olla vastustamatta luvan jatkamista 31.12.2006 asti ja toisaalta todeta, että mainitussa verovapautuksessa oli kyse sellaisesta valtiontuesta, joka 1.1.2004 lukien ei sovellu yhteismarkkinoille.

Kantajan toinen kanneperuste perustuu perustelujen puuttumiseen siltä osin kuin riidanalaisessa päätöksessä ei ole käsitelty merkityksellisiä markkinoita, eri yritysten asemaa mainituilla markkinoilla, eikä sitä, miten toimenpide vaarantaa kilpailun tai vaikuttaa kyseessä olevaan kauppaan.

⁽¹⁾ Kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19.10.1992 annettu neuvoston direktiivi

⁽²⁾ Julkaistu EYVL C 30:ssä, 2.2.2002.

⁽³⁾ Valtiontuet nro C 78-79-80/2001, päätös K [2005] lopullinen, EUVL 2006, L 119, s. 12.

⁽⁴⁾ Asia T-56/06, Ranska v. komissio, tiedonanto julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä 22.4.2006, C 96, s. 21.

⁽⁵⁾ Asia C-280/00, Altmark Trans, tuomio 24.7.2004, Kok. 2004, s. I-7747.

Kanne 18.4.2007 — Areva ym. v. komissio

(Asia T-117/07)

(2007/C 140/49)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: AREVA SA, AREVA T&D HOLDING SA, AREVA T&D SA (Pariisi, Ranska) ja AREVA T&D AG (Oberentfelden, Sveitsi) (edustajat: asianajajat A. Schild ja J.-M. Cot)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- komission 24.1.2007 tekemän päätöksen 1 artikla on kumottava niiltä osin kuin siinä yhtäältä todetaan AREVA T&D SA:n ja ALSTOM SA:n olevan solidaarisessa vastuussa 7.12.1992–8.1.2004 noudatetuista kilpailunvastaisista menettelyistä ja toisaalta todetaan AREVA T&D SA:n, AREVA T&D AG:n, AREVA T&D HOLDING SA:n ja AREVA SA:n olevan solidaarisessa vastuussa 9.1.2004–11.5.2004 noudatetuista kilpailunvastaisista menettelyistä
- toissijaisesti, AREVA T&D SA:lle, AREVA T&D AG:lle, AREVA T&D HOLDING SA:lle ja AREVA SA:lle määrätty sakko on poistettava tai sen määrä on alennettava tuntuvasti
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat kanteessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan osittain komission 24.1.2007 tekemän päätöksen K (2006) 6762 lopullinen, joka liittyy EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamista koskevaan menettelyyn (asia COMP/F/38.899 — Kaasueristeiset kytkinlaitokset), joka koskee kaasueristeisiä kytkinlaitoksia koskevien hankkeiden osalta toteutettua kartellia, johon on liittynyt hankkeita koskevien tarjouskilpailujen manipulointia, vähimmäistarjoushintojen vahvistamista, kiintiöiden ja hankkeiden jakamista ja tietojenvaihtoa. Toissijaisesti kantajat vaativat, että niille kanteen kohteena olevassa päätöksessä määrätyn sakon määrä on alennettava.

Kantajat vetoavat vaatimustensa tueksi seitsemään kanneperusteeseen.

Ensimmäinen kanneperuste koskee sitä, että komissio on laiminlyönyt EY 253 artiklassa määrätyn perusteluvelvollisuuden, koska perustelut ovat ristiriitaiset ja riittämättömät siltä osin kuin on kyse sellaisista seikoista, jotka liittyvät sen määrittämiseen, mitkä tahot ovat osallistuneet kilpailunvastaisiin menettelyihin, siihen, että yhtiöiden on katsottu olevan solidaarisessa vastuussa ALSTOM SA:n kanssa, ja sakon perusmäärän korottamiseen sillä perusteella, että AREVA T&D SA:n katsottiin olevan rikkomisen johtaja.

Toisessa kanneperusteessaan kantajat arvostelevat komissiota siitä, että tämä on rikkonut EY 81 artiklaa ja erityisesti rikkomiseen liittyvän vastuun kohdentamista koskevia oikeussääntöjä, koska se on katsonut AREVA T&D SA:n ja AREVA T&D AG:n olevan vastuussa sellaisista kilpailuvastaisista menettelyistä, jotka ajallisesti edelsivät hetkeä, jona ALSTOM SA luopui kyseisistä yhtiöistä, koska se katsoi, etteivät kyseiset yhtiöt olleet itseänsä ALSTOM SA:han nähden ennen kuin se luopui niistä.

Kantajien kolmas kanneperuste koskee EY 81 artiklan rikkomista sillä perusteella, että komissio on katsonut AREVA SA:n ja AREVA T&D HOLDING SA:n olevan vastuussa sellaisista kilpailuvastaisista menettelyistä, joihin niiden suorat tai välilliset tytäryhtiöt AREVA T&D SA ja AREVA T&D AG olivat osallistuneet, vaikka kantajien mukaan ei ollut osoitettu, että AREVA SA ja AREVA T&D HOLDING SA hallitsivat tosiasiallisesti kyseisiä tytäryhtiöitä rikkomisen ajankohtana.

Neljäs ja viides kanneperuste koskevat EY 7 ja EY 81 artiklan rikkomista ja erityisesti rikkomiseen liittyvää solidaarista vastuuta koskevien oikeussääntöjen rikkomista. Kantajat katsovat, ettei komissiolla ollut oikeutta katsoa AREVA T&D SA:n ja ALSTOM SA:n olevan solidaarisessa vastuussa, koska ne eivät muodosta yhtä taloudellista kokonaisuutta ja koska tällainen solidaarinen vastuu merkitsee kantajien mukaan komission seuraamusten määräämistä koskevan vallan lainvastaista delegoimista sekä yhdenvertaisen kohtelun, oikeusvarmuuden ja tehokkaan oikeussuojan yleisten periaatteiden loukkaamista.

Kuudennessa kanneperusteessa kantajat arvostelevat kanteen kohteena olevaa päätöstä siitä, että siinä on sovellettu virheellisesti rikkomisen johtajan käsitettä ja rikottu näin ollen EY 81 artiklaa, jätetty noudattamatta sakkojen määrän laskemista koskevia suuntaviivoja⁽¹⁾ sekä loukattu useita yleisiä oikeusperiaatteita.

Viimeisessä kanneperusteessaan kantajat väittävät, että komissio on tehnyt arviointivirheen siltä osin kuin on kyse sen yhteistyön ulottuvuudesta, jota kantajat tekivät komission kanssa tutkimusvaiheen aikana, ja rikkonut siten EY 81 artiklaa ja jättänyt noudattamatta sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevissa asioissa annettussa tiedonannossa⁽²⁾ lueteltuja yhteistyötä koskevia suuntaviivoja.

⁽¹⁾ EYVL C 9, 14.1.1998, s. 3.

⁽²⁾ EYVL C 45, 19.2.2002, s. 3.

Kanne 16.4.2007 — MB Immobilien ja MB System v. komissio

(Asia T-120/07)

(2007/C 140/50)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: MB Immobilien Verwaltungs GmbH ja MB System GmbH & Co. KG (edustaja: asianajaja G. Brüggem)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- komission 24.1.2007 tekemä päätös K (2007) 130 lopullinen, joka koskee Saksan valtiontukea N:o C 38/2005 (ex NN 52/2004) Biria-konsernille, on kumottava
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat moittivat komission 24.1.2007 tekemää päätöstä K (2007) 130 lopullinen, jolla komissio päätti, että kolme toimenpidettä, jotka koskevat Saksan valtiontukea Bike Systems GmbH & Co. Thüringer Zweiradwerk KG:lle, Sachsen Zweirad GmbH:lle ja Biria GmbH:lle (jäljempänä Biria AG), eivät sovellu yhteismarkkinoille.

Ensimmäinen kantaja on Biria AG:n ja toinen kantaja Bike Systems GmbH & Co. Thüringer Zweirad KG:n oikeudellinen seuraaja. Kantajat toteavat, että kyseinen komission päätös koskee niitä suoraan ja erikseen.

Kantajat vetoavat kanteensa perusteena ensisijaisesti yhteisön oikeuden loukkaamiseen sillä perusteella, että hyväksytyä tukiohjelmaa on tulkittu virheellisesti. Tässä yhteydessä ne väittävät, että vastaaja ei ole ottanut päätöksensä perustaksi sen hyväksymään tukiohjelmaan sisältyvää vaikeuksissa olevan yrityksen määritelmää.

Lisäksi komissio on rikkonut yhteisön oikeutta, koska se on arvioinut virheellisesti tosiseikkoja. Kantajat väittävät tältä osin, että ne yritykset, joita riitautettu päätös koskee, eivät vastoin vastaajan käsitystä olleet vaikeuksissa olevia yrityksiä sillä hetkellä, kun tuki myönnettiin.

Lopuksi kantajat väittävät, että yhteisön oikeutta on rikottu, koska perusteluissa on huomattavia virheitä.

Kanne 18.4.2007 — Alstom v. komissio

(Asia T-121/07)

(2007/C 140/51)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Alstom (Levalois Perret, Ranska) (edustajat: avocat J. Derenne, solicitor W. Broere, avocat A. Müller-Rappard ja avocat C. Guirado)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- riidanalaisen päätöksen 1 artiklan b kohta, 2 artiklan 2 kohta ja 2 artiklan c kohta on kumottava
- toissijaisesti Alstomille määrättyjä sakkoja on alennettava huomattavasti
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevalla kanteella kantaja vaatii kumottavaksi EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/F/38.899 — Kaasueristeiset kytkinlaitteet) 24.1.2007 tehtyä komission päätöstä K(2006) 6762 lopullinen, jossa on kyse kaasueristeisiä kytkinlaitteita koskevien hankkeiden alalla toteutetusta kartellista, jonka puitteissa väaristeltiin kyseisiin hankkeisiin liittyviä tarjouksia, määritettiin alimmat mahdolliset tarjoushinnat, osoitettiin kiintiöitä ja vaihdettiin tietoja. Toissijaisesti kantaja vaatii sille riidanalaisella päätöksellä määrättyjen sakkojen kumoamista tai alentamista.

Väitteidensä tueksi kantaja esittää kahdeksan kanneperustetta.

Ensimmäinen kanneperuste perustuu oikeussuojaa koskevien sääntöjen rikkomiseen ja sen periaatteen loukkaamiseen, joka koskee oikeutta saada asiansa tehokkaasti tuomioistuimensa käsiteltäväksi, koska määrämällä yhteisvuollisen sakon kahdelle yritykselle, jotka ovat sekä oikeudellisesti että taloudellisesti itsenäisiä, komissio on kantajan mukaan luonut tilanteen, jossa kantajalle sen riidanalaista päätöstä vastaan nostamasta kanteesta mahdollisesti syntyvä etu riippuu yksinomaan kolmannen itsenäisen osapuolen kanteen lopputuloksesta.

Toinen kanneperuste perustuu yhteisvastausta koskevien oikeussääntöjen rikkomiseen sikäli kuin komissio on saattanut samasta

rikkomisesta yhteisvastaukseen kaksi yritystä, joiden välillä ei ole oikeudellista yhteyttä, ja loukannut näin oikeusvarmuuden ja rangaistusten yksilöllisyyden periaatteita.

Kolmannessa kanneperusteessaan kantaja moittii komissiota siitä, että se on rikkonut EY 253 artiklaa, koska se ei ole selvittänyt, miksi seikat, jotka kantaja esitti osoittaakseen, ettei se käyttänyt määräävää asemaa 100 prosenttisesti omistamissaan tytäryhtiöissään, eivät riittäneet kumoamaan tältä osin sovellettua kumottavissa olemaa oletamaa.

Neljäs kantajan esittämä kanneperuste koskee EY 81 artiklan rikkomista ja erityisesti niiden sääntöjen rikkomista, jotka koskevat tytäryhtiöiden tekemien rikkomisten lukemista emoyhtiön syyksi ja rikkomisiin liittyvän vastuun siirtämistä.

Viidennellä kanneperusteellaan kantaja väittää, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan sääntöjä, jotka koskevat raskauttavien olosuhteiden soveltamista "kartellin johtajana" toimimisen johdosta, kun niitä luetaan yhdessä yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa. Kantaja väittää, että komissio on virheellisesti osoittanut sille johtajan roolin ja että sen rooli kartellin "euroopalaisena sihteerinä" oli puhtaasti hallinnollinen eikä sen luontoinen, että sillä sen johdosta olisi kartellissa merkittävämpi rooli kuin muilla osallistujilla. Tämän johdosta kantaja väittää, että komissio on tehnyt arviointivirheen, että se ei ole noudattanut sovellettavia oikeusohjeita ja että se ei ole perustellut päätöstään riittävästi tältä osin.

Kantaja väittää myös, että komissio on rikkonut oikeussääntöjä, jotka koskevat näyttöä rikkomisen jatkuvuudesta, koska se ei ole esittänyt todisteita, jotka liittyvät ajallisesti toisiinsa nähden riittävän läheisiin tosiseikkoihin, jotta niillä voitaisiin osoittaa rikkomisen jatkuminen.

Seitsemäs kanneperuste perustuu puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen sikäli kuin kantajan mukaan riidanalainen päätös perustuu eräisiin tietoihin, joita ei mainittu komission väitetiedoksiannossa ja joiden osalta komissio ei ilmoittanut kantajalle, mitä johtopäätöksiä se tulisi niiden perusteella päätöksessään tekemään.

Kahdeksannella kanneperusteellaan kantaja väittää, että komissio on rikkonut sääntöjä, jotka koskevat sakkojen perusmäärän laskemista, koska riidanalaisessa päätöksessä määritetään sakkojen määrä koko rikkomisajalta Euroopan talousalueella syntyneen liikevaihdon perusteella, vaikka ETA-sopimus tuli voimaan vasta 1.1.1994.

Kanne 17.4.2007 — Siemens ja VA TECH Transmission & Distribution v. komissio

(Asia T-122/07)

(2007/C 140/52)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Siemens Aktiengesellschaft Österreich (Wien, Itävalta) ja VA TECH Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG (Wien, Itävalta) (*edustajat:* Rechtsanwalt H. Wollmann ja Rechtsanwalt F. Urlesberger)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- riidanalaisen päätöksen 1 artikla on kumottava siltä osin kuin siinä katsotaan, että kantajat rikkoivat EY 81 artiklaa ja/tai ETA-sopimuksen 53 artiklaa ajanjaksolla 20.9.1998–13.12.2000, 1.4.2002–9.10.2002 ja 21.1.2004–11.5.2004
- riidanalaisen päätöksen 2 artikla on kumottava kantajia koskevilta osin
- toissijaisesti kantajille päätöksen 2 artiklan 1 kohdassa määrättyjä sakkoja on alennettava niin, että ne eivät ylitä 1 980 000 euroa
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat riitauttavat komission 24.1.2007 tekemän päätöksen K (2006) 6762 lopullinen (asia COMP/F/38.899 — Kaasueristeiset kytkinlaitteet). Riidanalaisessa päätöksessä kantajille ja muille yrityksille määrättiin sakko EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomisesta. Komission mukaan kantajat osallistuivat sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen kokonaisuuteen kaasueristeisten kytkinlaitteiden alalla.

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi ensinnäkin EY 81 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 1/2003⁽¹⁾ 23 artiklan rikkomiseen. Ne väittävät tältä osin, että VA TECH Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG:lle määrätty sakko on suhteetoman suuri muille yrityksille määrättyihin sakkoihin nähden. Lisäksi komissio loukkasi non bis in idem -periaatetta sillä, miten se yritti jakaa yhteisen sakkojen kokonaismäärän eri yrityksille. Kantajat väittävät myös, että vastaaja arvioi virheellisesti kilpailusääntöjen rikkomisen kestoja. Lisäksi komissio totesi ilman johdonmukaisia todisteita, että väitetyllä rikkomisella oli

13.12.2000 saakka tarkoituksena rajoittaa kilpailua yhteisössä tai siitä seurasi, että kilpailu rajoittui yhteisössä. Kantajat väittävät ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä lopuksi, että sakkoja määritettäessä ei perusteettomasti otettu huomioon lieventäviä seikkoja eikä sakoista vapauttamista ja sakkojen lieventämistä kartelleja koskevilla asioilla.

Toiseksi kantajat tuovat esiin, että vastaaja rikkoi olennaisia muutosäännöksiä. Kantajat vetoavat tässä yhteydessä siihen, että niiden oikeutta tulla kuulluksi loukattiin.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

Kanne 17.4.2007 — Siemens Transmission & Distribution v. komissio

(Asia T-123/07)

(2007/C 140/53)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Siemens Transmission & Distribution Ltd (Manchester, Yhdistynyt kuningaskunta) (*edustajat:* Rechtsanwalt H. Wollmann ja Rechtsanwalt F. Urlesberger)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- riidanalaisen päätöksen 1 artikla on kumottava siltä osin kuin siinä katsotaan, että kantaja rikkoi EY 81 artiklaa ja/tai ETA-sopimuksen 53 artiklaa ajanjaksolla 15.4.1988–13.12.2000, 1.4.2002–9.10.2002 ja 21.1.2004–11.5.2004
- riidanalaisen päätöksen 2 artikla on kumottava kantajaa koskevilta osin
- toissijaisesti kantajalle päätöksen 2 artiklan 1 kohdassa määrättyä sakkoa on alennettava niin, että se ei ylitä 1 100 000 euroa
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa komission 24.1.2007 tekemän päätöksen K (2006) 6762 lopullinen (asia COMP/F/38.899 — Kaasueristeiset kytkinlaitteet). Riidanalaisessa päätöksessä kantajalle ja muille yrityksille määrättiin sakko EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomisesta. Komission mukaan kantaja osallistui sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen kokonaisuuteen kaasueristeisten kytkinlaitteiden alalla.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi ensinnäkin EY 81 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 1/2003 (1) 23 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 25 artiklan rikkomiseen. Kantaja väittää tältä osin, että sille määrätty sakko ylittää 10 prosenttia sen päätöksen tekemistä edeltäneen tilikauden liikevaihdosta. Tämän lisäksi komissio ei ottanut sakkoa määrittäessään huomioon kantajaan liittyviä olosuhteita. Kantaja väittää myös, että vastaaja arvioi virheellisesti kilpailusääntöjen rikkomisen, johon kantajan väitetään syyllistyneen, kestoa. Lisäksi 16.7.1998 edeltävän ajanjakson osalta vanhentumisaika on täyttynyt. Komissio totesi kantajan mukaan ilman johdonmukaisia todisteita, että väitetyllä rikkomisella oli 13.12.2000 saakka tarkoituksena rajoittaa kilpailua yhteisössä tai siitä seurasi, että kilpailu rajoittui yhteisössä. Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä lopuksi, että sitä syytettiin perusteettomasti siitä, että se olisi itse osallistunut sopimuksiin vuoden 2002 jälkeen.

Toiseksi kantaja tuo esiin, että vastaaja rikkoi olennaisia muoto-säännöksiä. Kantaja vetoaa tässä yhteydessä siihen, että sen oikeutta tulla kuulluksi loukattiin.

(1) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

Kanne 17.4.2007 — Siemens Transmission & Distribution ja Nuovo Magrini Galileo v. komissio

(Asia T-124/07)

(2007/C 140/54)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Siemens Transmission & Distribution SA (Grenoble, Ranska) ja Nuovo Magrini Galileo SpA (Bergamo, Italia) (edustajat: asianajajat H. Wollmann ja F. Urlesberger)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Riidanalaisen päätöksen 1 artikla on kumottava siltä osin kuin siinä katsotaan, että kantajat rikkoivat ajanjaksoina 15.4.1988–13.12.2000, 1.4.2002–9.10.2002 ja 21.1.2004–11.5.2004 EY 81 artiklaa ja/tai ETA-sopimuksen 53 artiklaa.
- Riidanalaisen päätöksen 2 artikla on kumottava kantajia koskevilta osin.
- Toissijaisesti riidanalaisen päätöksen 2 artiklan 1 kohdassa kantajille tuomittujen sakkojen määrää on alennettava ensimmäisen kantajan osalta enintään 2 750 000 euroon ja toisen kantajan osalta enintään 1 100 000 euroon.
- Vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat riitauttavat asiassa COMP/F/38.899 — Kaasueristeiset kytkinlaitteet EY 81 artiklan ja ETA 53 artiklan mukaisesta menettelystä 24.1.2007 tehdyn komission päätöksen C(2006) 6762 lopullinen. Riidanalaisessa päätöksessä kantajat ja muut yritykset tuomittiin sakkoon EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomisesta. Komission mukaan kantajat olivat tehneet sopimuksia ja osallistuneet yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin "kaasueristeisten kytkinlaitteiden" alalla.

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat ensinnäkin EY 81 artiklan 1 kohdan, asetuksen N:o 1/2003 (1) 23 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä kyseisen asetuksen 25 artiklan rikkomiseen. Tältä osin ne väittävät, että niille tuomittujen sakkojen määrä on enemmän kuin 10 prosenttia niiden päätöksen tekoa edeltävän viimeisimmän tilikauden liikevaihdosta. Lisäksi komissio ei ollut sakon määrää vahvistaessaan ottanut huomioon kantajien yksilöllisiä olosuhteita. Lisäksi kantajat väittävät, että niiden yritysten määrittäminen, joiden kanssa kantajat asetettiin yhteisvastuuseen, sekä kullekin yksittäiselle yhteisvelalliselle tuomitun sakon määrittäminen oli tapahtunut tavalla, joka ei ole ymmärrettävissä, ja virheellisesti. Lisäksi vastaaja oli yliarvioinut väitetyn sääntöjenvastaisen menettelyn keston ja sivuuttanut sen seikan, että rikkomukset olivat suurelta osin jo vanhentuneet. Lopuksi ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä väitetään, että komissio oli ilman asian kannalta merkityksellistä näyttöä todennut, että 13.12.2000 asti väitetyksi jatkuneen sääntöjenvastaisen menettelyn tavoitteena tai vaikutuksena oli rajoittaa kilpailua yhteisössä.

Toiseksi kantajat väittävät, että vastaaja on rikkonut olennaisia menettelymääräyksiä. Tältä osin vedotaan kuulluksi tulemistä koskevan oikeuden loukkaamiseen.

(1) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

Kanne 16.4.2007 — Scientific and Technological Committee ym. v. komission jäsenet Potocnik ym.

(Asia T-125/07)

(2007/C 140/55)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantajat: Scientific and Technological Committee of AGH University of Science and Technology ym. (Krakova, Puolan tasavalta) (edustaja: asianajaja A. Żuraniewski)

Vastaajat: Euroopan yhteisöjen komission jäsenet J. Potocnik, S. Dimas ja A. Piebalgs

Vaatimukset

- on todettava, että Euroopan yhteisöjen komission jäsenet J. Potocnik, S. Dimas ja A. Piebalgs ovat syyllistyneet rangaistavaan laiminlyöntiin, jolla aiheutetaan edelleen olemassa oleva, EU:n väestön elämään kohdistuva ja ekologista katastrofia merkitsevä vaaratilanne, koska he eivät ole ryhtyneet välittömästi toimenpiteisiin EU:n väestön elämän suojaamiseksi vastaanotettuaan ne kolme kirjelmää, joissa ilmoitettiin vaaroista, jotka liittyvät CO₂:n varastointiin geologisiin kerrostumiin
- on todettava tarve toteuttaa ehdotetut tutkimukset
- on todettava tarve rahoittaa kokonaisuudessaan kyseiset tutkimukset, jotka eivät ole luonteeltaan kaupallisia vaan joiden tarkoituksena on suojata EU:n väestön elämää
- on todettava tarve pidättäytyä EU:ssa näiden ehdotettujen tutkimusten valmistamiseen saakka enemmistä menettelyistä CO₂:n varastoinniksi geologisiin kerrostumiin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan, että Euroopan komission jäsenet ovat laiminlyöneet toimenpiteiden toteuttamisen, sillä kantajat olivat ilmoittaneet heille ihmisten terveydelle ja luonnonympäristölle hiilidioksidin varastoinnista ilman säiliötä suoraan geologisiin kerrostumiin aiheutuvista vaaroista, eivätkä nämä komission jäsenet olleet toteuttaneet asianmukaisia toimenpiteitä tällaisten menetelmien soveltamisesta aiheutuvien negatiivisten vaikutusten estämiseksi. Kantajat väittävät, että vaikka näitä komission jäseniä oli kehoitettu toteuttamaan asianmukaiset toimenpiteet ja kantajien ehdottamat tutkimukset hiilidioksidin varastoinnista maan pintakerrokseen aiheutuvista vaikutuksista, he eivät ole ottaneet minkäänlaista kantaa heille osoitetuissa kanteluissa esitettyihin ongelmiin koskeviin seikkoihin. Kantajat toteavat, että tällainen

toimimattomuus on vastoin yhteisön oikeusjärjestystä ja komission jäsenen velvollisuuksia.

Kanne 20.4.2007 — Allos Walter Lang v. SMHV — Kokoriko (Coco Rico)

(Asia T-126/07)

(2007/C 140/56)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Allos Walter Lang GmbH (Mariendrebber, Saksan liittotasavalta) (edustaja: asianajaja H. Heldt)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: KOKORIKO, Ltda

Vaatimukset

- Menettely on keskeytettävä siihen asti, kunnes sisämarkkinoiden harmonisointivirastossa vireillä olevissa asioissa nro 2069 ja nro 2070 annettava päätös tulee lainvoimaiseksi.
- Väiteosaston 31.5.2006 tekemä päätös nro B 696684 sekä toisen valituslautakunnan 16.2.2007 tekemä päätös nro R 1047/2006-2 on kumottava ja asia on palautettava valituslautakuntaan ratkaistavaksi uudelleen.
- SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki Coco Rico luokkaan 30 kuuluvia tavaroita varten (hakemus nro 2 949 899)

Sen tavaramerkki- tai merkkipäätöksen haltija, johon väitteenettäessä on vedottu: KOKORIKO, Ltda.

Tavaramerkki- tai merkkipäätös, johon väitteenettäessä on vedottu: Sanamerkki KOKORIKO (yhteisön tavaramerkki nro 101 386) luokkiin 29, 30 ja 42 kuuluville tavaroille ja palveluille sekä kuviomerkki KOKORIKO (yhteisön tavaramerkki nro 101 626) luokkiin 29, 30 ja 42 kuuluville tavaroille ja palveluille.

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen ja hakemuksen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Valituslautakunta ei ole päätöksessään ottanut huomioon kantajan tekemää hakemusta sen tavaramerkin mitättömäksi julistamisesta, johon väite perustuu. Kantajan mukaan asetuksen (EY) N:o 40/94 (1) 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaista hylkäysperustetta ei kantajan hakeman rekisteröinnin osalta enää ole, jos tavaramerkki, johon väite perustuu, julistetaan mitättömäksi.

(1) Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1).

Valitus, jonka Bligny on tehnyt 20.4.2007 virkamiestuomioistuimen asiassa F-142/06, Bligny v. komissio, 15.2.2007 antamasta määräyksestä

(Asia T-127/07 P)

(2007/C 140/57)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Francesco Bligny (Tassin-La-Demi-Lune, Ranska) (edustaja: asianajaja P. Lebel-Nourissat)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Sen toteaminen, että virkamiestuomioistuin on tehnyt hakemuslomakkeen arviointivirheen, joka koskee hakijan velvollisuutta liittää hakemukseen todiste kansalaisuudestaan
- sen toteaminen, että virkamiestuomioistuin ei ole vastannut kilpailun EPSO AD/26/05 valintalautakuntaa velvoittavan luottamuksensuojan ja hyvän hallinnon periaatteen huomioon ottamatta jättämistä koskeviin valittajan perusteisiin
- tämän seurauksena virkamiestuomioistuimen asiassa F-142/06 15.2.2007 antaman määräyksen kumoaminen
- asian uudelleen ratkaiseminen kumoamalla kilpailun EPSO/AD/26/05 valintalautakunnan 7.12.2006 ja 23.12.2006 tekemät päätökset, joilla evättiin valittajan osallistuminen kilpailuun ja siten hänen kirjallisen kokeensa korjaaminen; EPSO:n Internet-sivuilla 15.5.2006 julkaistun kilpailun hakijoille tarkoitettun hakemuslomakkeen säännöstenvastaiseksi toteaminen

- toissijaisesti asian palauttaminen virkamiestuomioistuimeen, jotta se ratkaisisi nyt esillä olevan asian, ja komission velvoittaminen korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vaatii valituksessaan virkamiestuomioistuimen määräyksen kumoamista; tällä määräyksellä hylättiin ilmeisen perusteettomana valittajan kanne, jolla hän vaati kumoamaan valintalautakunnan päätöksen, jolla kieltäydyttiin korjaamasta hänen kirjallista koettaan siitä syystä, että hänen hakemuksensa ei sisältänyt hänen kansalaisuuttaan koskevaa todistetta.

Valituksensa tueksi valittaja väittää, että virkamiestuomioistuin on ottanut sille esitetyt tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla, ja siten se on tulkinnut huonosti hakijoiden täytettäväksi tarkoitettua hakemuslomaketta, mikä on johtanut asiakirjaineiston arviointivirheeseen. Lisäksi hän vetoaa valitusperusteeseen, joka koskee valituksenalaisen määräyksen perustelujen riittämättömyyttä, koska virkamiestuomioistuin ei ollut vastannut kaikkiin valittajan siinä esittämiin perusteisiin ja vaatimuksiin.

Kanne 23.4.2007 — Suez v. SMHV (Delivering the essentials of life)

(Asia T-128/07)

(2007/C 140/58)

Kannekirjelmän kieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Suez SA (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja P. Combeau)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

- Riidanalainen päätös on kumottava;
- SMHV on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "Delivering the essentials of life" luokkiin 1, 9, 11, 16, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten (hakemus nro 4 102 497).

Tutkijan ratkaisu: Rekisteröinnin hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 40/94 (¹) 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska päinvastoin kuin SMHV:n valituslautakunta on riidanalaisessa päätöksessä todennut, haetulla tavaramerkillä ei ole pelkästään kehuva arvo-
väritystä eikä sillä pelkästään kuvailla niiden tavaroiden tai palveluiden yhtä ominaisuutta ja laatua, joita sillä on tarkoitus osoittaa.

(¹) Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1)

Kanne 17.4.2007 — Irlanti v. komissio

(Asia T-129/07)

(2007/C 140/59)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Irlanti (asiamies: D. O'Hagan, avustajinaan E. Alkin ja barrister P. McGarry)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaativukset

- perustamissopimuksen 230 artiklan nojalla on kokonaan tai osittain kumottava 7.2.2007 tehty komission päätös K (2007) 286 lopull., joka koskee Ranskan, Irlannin ja Italian täytäntöön panemia valmisteverovapautuksia sellaisten kivennäisöljyjen osalta, joita käytetään polttoaineena alumiinin tuotannossa Gardannessa, Shannonin alueella ja Sardiniasa, sikäli kuin päätös koskee Irlannin täytäntöön panemia valmisteverovapautuksia Shannonin alueella alumiinin tuotannossa polttoaineena käytettävien kivennäisöljyjen osalta
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kumottavaksi 7.2.2007 tehdyn komission päätöksen K(2007) 286 lopull., jossa komissio katsoo, että valmisteverovapautukset, jotka Ranska, Irlanti ja Italia ovat 1.1.2004 lähtien myöntäneet alumiinin tuotannossa käytettävien raskaiden polttoöljyjen osalta, ovat EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea ja että tietty osa tätä tukea ei sovellu yhteismarkkinoille.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään oikeudelliseen perusteeseen.

Ensinnäkin kantaja väittää komission katsoneen virheellisesti, että Irlanti ei ole osoittanut vapautusten kuuluvan kansallisen verojärjestelmän luonteeseen ja logiikkaan.

Toiseksi kantaja katsoo, että komissio jätti suorittamatta asianmukaisen kilpailuanalyysin sen päätelmänsä tueksi, jonka mukaan Irlannin toimenpiteen voidaan olettaa vaikuttavan yhteisön sisäiseen kauppaan ja vääristävän tai uhkaavan vääristää kilpailua.

Kolmanneksi kantaja väittää, että riidanalainen päätös on vastoin oikeusvarmuuden periaatetta tilanteessa, jossa neuvosto oli jo sallinut nimenomaisen poikkeuksen vuoden 2006 loppuun saakka.

Lopuksi kantajan mukaan komissio teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että kyseessä oleva valtiontuki on uutta tukea eikä olemassa olevaa tukea.

Kanne 19.4.2007 — Aughinish Alumina v. komissio

(Asia T-130/07)

(2007/C 140/60)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Aughinish Alumina Ltd (Askeaton, Irlanti) (edustajat: solicitor J. Handoll ja solicitor C. Waterson)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaativukset

- Gardannen alueella, Shannonin alueella ja Sardiniasa alumiinioksidin valmistuksessa polttoaineena käytettävien kivennäisöljyjen vapauttamisesta valmisteverosta helmikuussa 2007 tehty komission päätös on kumottava siltä osin kuin se koskee Aughinish Aluminaa.
- Komissio on veloitettava korvaamaan asian käsittelystä Aughinish Aluminalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tällä kanteella kantaja vaatii, että Gardannen alueella, Shannonin alueella ja Sardiniasa alumiinioksidin valmistuksessa polttoaineena käytettävien kivennäisöljyjen vapauttamisesta valmisteverosta, jonka Ranska, Irlanti ja Italia ovat panneet täytäntöön, 7.2.2007 tehty komission päätös K(2007)286 lopullinen kumotaan osittain siltä osin kuin se koskee Aughinish Aluminaa.

Aughinish Alumina väittää, että kumoamiselle on olemassa kahdeksan perustetta:

Ensinnäkin komissio ei kantajan mukaan ole ottanut huomioon, että verovapautus kuuluu luonteensa ja johdonmukaisuutensa puolesta Irlannin verojärjestelmään eikä kyseessä siten ole tuki.

Toiseksi kantaja väittää, että komissio ei ollut arvioinut asianmukaisesti kyseessä olevia markkinoita ja niiden kilpailullista rakennetta. Niissä olosuhteissa, joissa komissio oli itse aikaisemmin myöntänyt, että kyse ei ollut kilpailun vääristymisestä, sekä siihen seikkaan nähden, että neuvosto oli sallinut vapautukset 31.12.2006 asti, kantaja väittää, että komission velvollisuutena oli osoittaa, että tämä oli suorittanut sellaisen perusteellisen taloudellisen analyysin, joka selvästi osoitti, että kyse oli todellisesta kilpailun vääristymisestä tai sen uhasta. Kantaja väittää siten, että komissio ei ole osoittanut, että vapautuksessa oli kyse tuesta.

Kolmanneksi kantaja toteaa, että mikäli vapautus kuitenkin olisi katsottava tueksi, komissio ei käsitellyt kyseistä tukea EY 88 artiklan 1 kohdan piiriin kuuluvana olemassa olevana tukena. Tuki oli sellaisen sitovan sitoumuksen kohteena, joka annettiin ennen Irlannin liittymistä Euroopan yhteisöihin ja josta ilmoitettiin tammikuussa 1983. Koska komissio ei ryhtynyt toimiin ennen kuin vasta 17.7.2000, kymmenen vuoden vanhentumisaika oli kulunut umpeen ja oikeus tukea koskevien vaatimusten esittämiseen oli siten vanhentunut. Kantaja väittää, että näin ollen, että tukea ei voida luonnehtia tukijärjestelmäksi.

Neljänneksi kantaja esittää, että komission olisi tullut kiinnittää huomiota valmisteveron yhdenmukaistamista koskevaan yhteisön säännöstöön kokonaisuudessaan, jotta se saattoi arvioida, tuliko sen ja kuinka sen tuli käyttää toimivaltaansa EY:n perustamissopimuksen valtiontukia koskevien määräysten nojalla. Riidanalaisessa päätöksessä on kyse oikeusvarmuuden periaatteen vakavasta loukkaamisesta, koska sillä väitetään sivuuttettavan neuvoston EY 93 artiklan nojalla, komission ehdotuksesta myöntämät toimivaltuudet. Lisäksi komission väitetään jättäneen ottamatta huomioon, että neuvoston EY 93 artiklan perusteella toteuttamissa toimenpiteissä oli kysymys erityislaista (*lex specialis*), jonka olisi tullut mennä kaikkien valtiontukia koskevien säännösten ristiriitaisen soveltamisen edelle. Lisäksi komissio on kantajan väitteiden mukaan laiminlyönyt turvautua direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan nojalla sen käytettävissä oleviin menettelyihin valtiontukia tai muita ongelmia koskevien asioiden ratkaisemiseksi tai vaatia asiaan liittyvien neuvoston päätösten kumoamista, ja näin ollen se on tehnyt tyhjäksi neuvoston toimenpiteiden tehokkaan vaikutuksen (*effet utile*).

Viidenneksi kantaja väittää, että tehdessään riidanalaisen päätöksen komissio ei ottanut huomioon EY 3 artiklassa ja EY 157 artiklassa määrättyjä perusedellytyksiä vahvistaa yhteisön teollisuuden kilpailukykyä ja huolehtia siitä, että yhteisön teollisuuden kilpailukykyvyyden kannalta tarpeelliset edellytykset turvataan.

Kuudenneksi komission todetessa, että 20 prosenttia vapautuksesta oli tukea, sen väitetään laiminlyöneen ottaa huomioon kantajaan kohdistuvat lukuisat ympäristöön liittyvät velvoitteet ja jättäneen arvioimatta toimenpiteitä, joilla olisi ollut sama kannustava vaikutus kuin vaatimuksella, joka koski merkittävän osuuden maksamista kansallisesta verosta.

Seitsemänneksi kantaja väittää, että riidanalaisella päätöksellä loukataan luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteita.

Kahdeksanneksi EY 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn kohtuuton pituus loukkaa hyvän hallinnon ja oikeusvarmuuden periaatteita, ja loukkaus on kantajan mukaan sitäkin vakavampi, koska komissio oli jo ennen menettelyn käynnistämistä laiminlyönyt toimia vuoden 1983 ilmoituksen perusteella.

Kanne 19.4.2007 — Fuji Electric Holdings ja Fuji Electric Systems v. komissio

(Asia T-132/07)

(2007/C 140/61)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Fuji Electric Holdings Co. Ltd. (Kawasaki, Japani) ja Fuji Electric Systems Co., Ltd. (Tokio, Japani) (edustajat: solicitor P. Chapatte ja solicitor P. Walter)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Päätöksen 1 artiklan g kohta on kumottava siltä osin kuin siinä katsotaan, että Fuji Electric Holdingsin syyksi luettu sääntöjenvastainen menettely jatkui syyskuun 2006 jälkeen.
- Päätöksen 1 artiklan h kohta on kumottava kokonaisuudessaan.
- Päätöksen 2 artiklan d kohta on kumottava siltä osin kuin siinä määrätään Fuji Electric Systems maksamaan yhteisvastuullisesti kyseisen määräyksen nojalla tuomitut sakot.
- Päätöksen 2 artiklan f kohta on kumottava siltä osin kuin siinä määrätään Fuji maksamaan yhteisvastuullisesti kyseisen määräyksen nojalla tuomitut sakot.
- Fujille tuomitun sakon määrää on alennettava.
- Euroopan yhteisöjen komissio on velvoitettava korvaamaan Fujin oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajan nostivat EY 230 artiklan nojalla kumoamiskanteen komission 24.1.2007 tekemästä päätöksestä (asia COMP/F/38.899 — Kaasueristeiset kytkinlaitteet — C(2006) 6762 lopullinen) sen perusteen osalta, jolla komissio katsoi kantajien muiden yritysten joukossa olevan vastuussa EY 81 artiklan 1 kohdan ja 1.1.1994 lukien myös ETA 53 artiklan vastaisesta menettelystä kaasueristeisten kytkinlaitteiden alalla, kun ne olivat tehneet sopimuksia ja päättäneet yhdenmukaistetuista menettelytavoista, jotka koskivat a) markkinoiden jakamista, b) kiintiöiden myöntämistä ja niitä koskevien markkinaosuuksien säilyttämistä, c) yksittäisten kaasueristeisiä kytkinlaitteita koskevien hankkeiden myöntämistä (tarjouskeinottelu) tietyille toimittajille ja tarjouskilpailun ratkaisemista kyseenalaisella tavalla kyseisten hankkeiden hyväksi, d) hintojen vahvistamista, e) kartellin ulkopuolella olevien jäsenten lisenssisopimusten irtisanomista ja f) arkaluontoisten markkinatietojen vaihtoa. Vaihtoehtoisesti kantajat vaativat tuomittujen sakkojen määrän alentamista huomattavasti.

Päätöksessä katsotaan, että Fuji Electric Systemsin syyksi on luetava osallistuminen sääntöjenvastaiseen menettelyyn 15.4.1988 — 30.9.2002.

Fuji Electric Systems kuitenkin kiistää osallistuneensa GQ-sopimukseen ja väittää, ettei se osallistunut kaasueristeisten kytkinlaitteiden kauppaan ennen 1.7.2001, mikä oli noin yhdeksän kuukautta sen jälkeen, kun Fuji Electric Holdings oli luopunut osallistumisestaan kartelliin. Kun komissio katsoi, että Fuji Electric Holdings olisi jatkanut osallistumistaan GQ-sopimukseen syyskuussa 2002 pidetyn japanilaisten jäsenten kokouksen jälkeen, sen väitetään tehneen ilmeinen arviointivirhe, todistustaakkaa koskeva oikeudellinen virhe ja yhdenvertaiseen kohteluun liittyvä oikeudellinen virhe.

Lisäksi Fuji väittää, että sitä ei olisi tullut asettaa yhteisvastuuseen Japan AE Power Systems Corporationin osallistumisesta kartelliin, koska se ei voinut käyttää päätöksentekovaltaa Japan AE Power Systems Corporationiin nähden eikä sillä ollut minkäänlaista tietoa tämän väitetystä osallistumisesta kartelliin. Näin ollen kantaja väittää, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen Fuji Electric Systemsin sääntöjenvastaisen menettelyn osalta.

Lopuksi Fuji väittää, että päätöstä rasittaa sääntöjenvastaisen menettelyn kesto ja väitettyyn Japan AE Power Systems Corporationin sääntöjenvastaiseen menettelyyn liittyvää vastuuta koskeva arviointivirhe. Lisäksi komissio on virheellisesti määrittellyt kantajien esittämien tietojen arvon, kun se on katsonut, ettei niiden perusteella voitu alentaa kantajille tuomitun sakon määrää puolustautumisoikeuksien suojaa koskevien perussääntöjen nojalla. Tältä osin Fuji väittää, että tuomittujen sakkojen määrää tulisi alentaa huomattavasti.

Kanne 18.4.2007 — Mitsubishi Electric v. komissio

(Asia T-133/07)

(2007/C 140/62)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Mitsubishi Electric Corp. (Tokio, Japani) (edustajat: Solicitor R. Denton ja asianajaja K. Haegeman)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- päätös, ja erityisesti sen 1–4 artikla, on kumottava siltä osin kuin sitä sovelletaan Melcon ja TMT&D:hen sen ajanjakson osalta, jolloin Melco oli Toshiba kanssa solidaarisessa vastuussa TMT&D:n toiminnasta
- päätöksen 2 artiklan g kohta on kumottava, ja päätöksen 2 artiklan h kohta on kumottava Melcoa koskevilta osin, tai
- päätöksen 2 artiklaa on muutettava Melcoa koskevilta osin niin, että kyseisessä artiklassa Melcolle määrätty sakko kumotaan tai vaihtoehtoisesti sitä alennetaan huomattavasti, ja joka tapauksessa
- komissio on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan Melcon oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, Mitsubishi Electric Corporation (jäljempänä Melco) on nostonut EY 230 ja EY 229 artiklan nojalla kumoamiskanteen komission 24.1.2007 tekemästä päätöksestä (asia COMP/F/38.899 — Kaasueristeiset kytkinlaitteet — K(2006) 6762 lopullinen), jossa komissio katsoi, että kantaja oli yhdessä muiden yritysten kanssa rikkonut EY 81 artiklan 1 kohtaa ja 1.1.1994 alkaen myös ETA 53 artiklaa kaasueristeisten kytkinlaitteiden alalla (jäljempänä asianomainen ala), kun kyseiset yritykset olivat tehneet sopimuksia ja päättäneet yhdenmukaistetuista menettelytavoista, jotka koskivat a) markkinoiden jakamista, b) kiintiöiden jakamista ja yrityksillä olevien markkinaosuuksien säilyttämistä, c) yksittäisten asianomaista alaa koskevien hankkeiden myöntämistä (tarjouskeinottelu) tietyille valmistajille ja näitä hankkeita koskevan tarjouskilpailun manipulointia, d) hintojen vahvistamista, e) sopimista muiden kuin kartellin jäsenten lisenssisopimusten irtisanomisesta ja f) arkaluontoisten markkinatietojen vaihtoa. Vaihtoehtoisesti kantaja vaatii, että määrätty sakko kumotaan tai sen määrää alennetaan.

Melco vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin:

Komissio ei ole osoittanut riittävällä tavalla, että kantaja on rikkonut EY 81 artiklaa osallistumalla kartelliin, jonka tarkoituksena on rajoittaa kilpailua ETA:lla tai josta seuraa, että kilpailu rajoittuu ETA:lla.

Kantaja väittää, että komissio ei ole näyttänyt toteen, että oli olemassa sopimus, jossa Melco oli sopimuspuolena ja jolla rikottiin EY 81 artiklaa.

Kantaja väittää lisäksi, että komissio teki arviointivirheen, kun se ei ottanut huomioon teknistä ja taloudellista näyttöä, jossa selvitettiin, että Melco ei ole mukana Euroopan markkinoilla, ja osoitettiin, että sillä on vaikeuksia päästä kyseisille markkinoille.

Kantaja väittää, että komissio rikkoi todistelusäännöksiä, kun se sovelsi perusteettomasti käännettyä todistustaakkaa, ja että se loukkasi syyttömysolettaman periaatetta.

Lisäksi komissio loukkasi kantajan mukaan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta monella tapaa: laskiessaan Melcolle määrätyn sakon perusmäärän Melcon vuoden 2001 liikevaihdon eikä vuoden 2003 liikevaihdon perusteella, laskiessaan Melcon sovellettavaa korotuskerrointa ja määrittäessään virheellisesti asianomaisen alan maailmanlaajuiset markkinat ja Melcon markkinaosuuden kyseisillä markkinoilla. Lisäksi komissio loukkasi kantajan mukaan suhteellisuusperiaatetta, kun se arvioi sakkoa, joka Melcolle määrättiin sen osallisuudesta GQ-sopimukseen, ⁽¹⁾ samalla tavalla kuin sakkoa, joka määrättiin eurooppalaisille valmistajille, jotka olivat osallisia sekä GQ-sopimuksessa että EQ-sopimuksessa. ⁽²⁾

Kantaja väittää, että komissio loukkasi perusteluvollisuutta, kun se katsoi, että Melcon sakko oli laskettava sen vuoden 2001 liikevaihdon perusteella ja että Melcon osuus asianomaisen alan maailmanlaajuisesta liikevaihdosta on 15–20 prosenttia.

Lisäksi komissio loukkasi hyvän hallinnon periaatetta arvioidessaan asianomaisen alan maailmanlaajuisen markkinoiden arvoa.

Kantaja väittää, että komissio teki virheen, kun se ei ottanut huomioon teknistä ja taloudellista näyttöä arvioidessaan Melcon käyttäytymisen vaikutusta ja laskiessaan Melcolle määrättyä sakkoa. Komissio teki kantajan mukaan virheen myös väitetyn kartellin kestoa määrittäessään.

Lisäksi kantaja väittää, että komissio loukkasi kantajan puolustautumisoikeuksia ja oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, kun se ei toimittanut Melcolle seikkoja, jotka puhuvat sen puolesta ja sitä vastaan ja jotka sisältyvät sille määrättyyn sakkoon. Komissio ei myöskään esittänyt Melcolle hallinnollisessa menettelyssä päätelmiään, jotka koskivat korvausteoriaa, joten se loukkasi puolustautumisoikeuksia.

⁽¹⁾ G merkitsee englanninkielistä ilmausta "gear" ja Q ilmausta "quota".

⁽²⁾ E merkitsee englanninkielistä ilmausta "European" ja Q ilmausta "quota". EQ-sopimukseen viitataan riidanalaisessa päätöksessä muuten ilmauksella "E-Group Operation Agreement for GQ-Agreement".

Kanne 19.4.2007 — Italia v. komissio

(Asia T-135/07)

(2007/C 140/63)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamies: asianajaja G. Aiello)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- komission maatalouden pääosaston pääjohtajan tekemä, 7.2.2007 päivättyyn kirjeeseen nro 3585 sisältyvä päätös on kumottava EY 230 artiklan mukaisesti
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Italian tasavalta on nostanut yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen, jotta tämä kumoaisi EY 230 artiklan mukaisesti komission maatalouden pääosaston pääjohtajan tekemän, 7.2.2007 päivättyyn kirjeeseen nro 3585 sisältyvän päätöksen, jolla hylättiin italialaisviranomaisten pyyntö toteuttaa poikkeustoimenpiteitä Italian siipikarjanliha-alan markkinoiden tueksi siipikarjanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2777/75 ⁽¹⁾ 14 artiklan nojalla sellaisten kananpoikasten osalta, jotka hävitettiin lintuinfluenssan vaikutusalueilla, joihin sovellettiin liikkumista rajoittavia eläinten terveyttä koskevia toimenpiteitä, joulukuun 1999 ja syyskuun 2003 välillä.

Kanteensa tueksi Italian hallitus esittää seuraavaa:

- EY 34 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen yhteisön tuottajien yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaaminen, koska vastaaja oli suostunut poikkeustoimenpiteisiin markkinoiden tueksi ainoastaan siitosmunien alalla, ja evännyt riidanalaisella päätöksellä vastaavat toimenpiteet siipikarjanliha-alalla

- komission harkintavallan väärinkäyttö ja ilmeinen arviointivirhe

Kantaja huomauttaa tältä osin, että asetuksen N:o 2777/75 tavoitteen saavuttamiseksi komission olisi pitänyt toteuttaa poikkeustoimenpiteitä Italian siipikarjanliha-alan, joka on siipikarja-ala, joka on kärsinyt eniten jo pitkään Italiassa, markkinoiden tueksi. Se kuitenkin kieltäytyi tekemästä tätä kantajan toistuvista pyynnöistä huolimatta tyytyen suostumaan toimenpiteisiin yksinomaan siitosmunien alan hyväksi, johon rajoittavat toimenpiteet vaikuttivat vähiten Italiassa ja jotka olivat suurin piirtein ainoat markkinat, joihin vaikutettiin Alankomaissa. Komissio on näin ollen selvästi aikonut ohjata alankomaalaistuottajille suurimman osan käytettävissä olevista varoista pienentämällä minimiin italialaistuottajille myönnetyn korvauksen.

- asetuksen N:o 2777/75 14 artiklan virheellinen tulkinta ja rikkominen sekä ilmeinen arviointivirhe

Kantaja katsoo, että toisin kuin vastaaja väittää, asianomaisen asetuksen 14 artiklaa ei sovelleta yksinomaan silloin, kun markkinaepätasapaino perustuu siihen, että sen alueen tuottajat, johon sovelletaan valvonta- ja suojelutoimenpiteitä, eivät voi päästä tämän alueen ulkopuolisille markkinoille. Kantajan mukaan komissio voi toteuttaa poikkeustoimenpiteitä markkinoiden tukemiseksi sellaisten markkinoiden epätasapainon korjaamiseksi, joihin kohdistuu vapaan liikkuvuuden rajoituksia, jotka aiheutuvat eläintautien leviämisen estämiseksi tarkoitetuista toimenpiteistä, siitä riippumatta, koskevatko nämä rajoitukset tuotteita niiden tullessa tietyille alueelle tai niiden lähtiessä sieltä.

- Lopuksi hyvän hallinnon, puolueettomuuden, kohtuullisuuden ja avoimuuden periaatteen loukkaaminen.

(¹) EYVL L 282, 1.11.1975, s. 77.

Kanne 20.4.2007 — Colgate-Palmolive v. SMHV — CMS Hasche Sigle (VISIBLE WHITE)

(Asia T-136/07)

(2007/C 140/64)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Colgate-Palmolive Co. (New York, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat M. Zintler, H. Harmeling ja K.-U. Plath)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: CMS Hasche Sigle (Köln, Saksa)

Vaatimukset

- Neljännen valituslautakunnan 15.2.2007 päivätty päätös on kumottava;
- yhteisöjen tuomioistuimen on vahvistettava mitättömyyssoston päätös ja todettava, että yhteisön tavaramerkki nro 802 793 "VISIBLE WHITE" pysyy rekisteröitynä;
- kantajan kulut on korvattava mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen osalta, lautakunnan päätöksessä kuluista tehty ratkaisu on kumottava ja tästä kanteesta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut on korvattava.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Sanamerkki "VISIBLE WHITE" luokkaan 3 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavaramerkki nro 802 793.

Yhteisön tavaramerkin haltija: Kantaja.

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: CMS Hasche Sigle.

Mitättömyyssoston ratkaisu: Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Mitättömyyssoston päätöksen kumoaminen ja yhteisön tavaramerkin julistaminen mitättömäksi.

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkominen siltä osin kuin valituslautakunta katsoi virheellisesti, että sekä osa "VISIBLE" että osa "WHITE" olivat kuvailevia suhteessa "Hammastahnaan" ja "Suuveteen" ja piti yhdistelmää kokonaisuutena kuvailevana ja erottamiskyvyttömänä.

Kanne 4.5.2007 — General Technic-Otis v. komissio

(Asia T-141/07)

(2007/C 140/65)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: General Technic-Otis Sàrl (Howald, Luxemburgin suurherttuakunta) (edustaja: asianajaja M. Nosbusch)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamista koskevasta menettelystä asiassa COMP/E-1/38.823 — Elevators and Escalators 21.2.2007 tehty komission päätös on kumottava EY 230 artiklan nojalla siltä osin kuin se koskee GTO:ta.
- Toissijaisesti kantajalle mainitulla päätöksellä määrätty sakko on EY 229 artiklan nojalla poistettava tai sitä on alennettava.
- Komissio on veloitettava korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt käsiteltävänä olevalla kanteella kantaja vaatii EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamista koskevasta menettelystä (asia COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators) 21.2.2007 tehdyn komission päätöksen K(2007) 512 lopullinen, joka liittyy sellaiseen kartelliin mekaanisten hissien ja liukuportaiden asennus- ja huoltomarkkinoilla Belgiassa, Saksassa, Luxemburgissa ja Alankomaissa, johon on liittynyt tarjouskilpailujen manipulointia, markkinoiden jakamista, hintojen vahvistamista, hankkeiden sekä laitteiden myynti-, asennus-, huolto- ja modernisointisopimusten kohdentamista sekä tietojenvaihtoa, osittaista kumoamista kantajaa koskevalta osin. Toissijaisesti kantaja vaatii riidanalaisella päätöksellä sille määrätyn sakon poistamista tai sen alentamista.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi seitsemään perusteeseen.

Ensimmäisessä kanneperusteessaan kantaja tuo esiin, että komissio on tehnyt oikeudellisia ja tosiseikkoja koskevia virheitä, kun se on soveltanut sakkojen laskemista koskevia sääntöjä, siltä osin kuin se on katsonut, että sen tuomitsemisissa käytännöissä oli kyse ”erittäin vakavasta” kilpailusääntöjen rikkomisesta. Kantaja väittää, että sakon perusmäärää on näin ollen alennettava, kun otetaan huomioon merkityksellisten markkinoiden suppea maantieteellinen ulottuvuus sekä komission tuomitsemien käytäntöjen rajallinen vaikutus merkityksellisiin markkinoihin.

Toisessa kanneperusteessaan kantaja väittää, että komissio on tehnyt oikeudellisia ja tosiseikkoja koskevia virheitä, koska se ei ole ottanut huomioon kantajan tosiasiallista taloudellista kykyä vahingon aiheuttamiseen. Se väittää myös, että komission olisi tullut sakkojen määrästä päättäessään ottaa huomioon kantajan asema pienenä tai keskiuurena yrityksenä, jolla oli itsenäinen hallinto ja joka oli näin ollen kykenemätön aiheuttamaan merkittävää vahinkoa markkinoilla.

Kolmannessa kanneperusteessaan kantaja tuo esiin, että komissio on tehnyt oikeudellisia ja tosiseikkoja koskevia virheitä, koska se ei ole rajannut sakon määrää kymmeneen prosenttiin kantajan liikevaihdosta ja koska sillä ei ollut perusteita ottaa huomioon emoyhtiöiden liikevaihtoa kantajalle määrättävän sakon enimmäismäärän laskemisessa.

Neljäs kanneperuste perustuu siihen, että komissio on loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, koska se ei ole soveltanut vastuuperiaatteita johdonmukaisesti kaikkiin kyseessä olevan kartelliin jäseniin. Kantaja väittää, että komissio on lukenut riidanalaiset käytännöt sen emoyhtiöiden syyksi, mutta että se ei ole

tehnyt näin erään toisen sellaisen yhtiön osalta, jonka myös on katsottu samassa päätöksessä osallistuneen kartelliin, vaikka mainittu yhtiö oli kantajan tilanteeseen verrattavassa tilanteessa emoyhtiöiden käyttämän määräysvallan osalta.

Viidennessä kanneperusteessaan kantaja tuo esiin, että komissio on tehnyt tosiseikkoja koskevan virheen, koska se ei ole myöntänyt kantajalle yhteistyötiedonannon (¹) nojalla 50 prosentin alennusta sakon määrästä. Kantaja väittää, että se teki tiivistä, jatkuvaa ja erityisen laajaa yhteistyötä komission yksiköiden kanssa ja että tämä yhteistyö on peruste yhteistyötiedonannossa tarkoitettulle sakon alentamiselle enimmäismäärällä eli 50 prosentilla.

Kuudes kanneperuste, johon kantaja vetoaa, perustuu luottamuksensuojan periaatteeseen siltä osin kuin komissio ei ole myöntänyt kantajalle kymmenen prosentin lisälennusta sakosta sillä perusteella, että kantaja ei ole kiistänyt tosiseikkoja. Kantaja väittää, että väitetiedoksianto sekä komission päätöskäytäntö ovat synnyttäneet sille perustellun odotuksen saada mainitulla perusteella kymmenen prosentin alennus sakkoihin eikä ainoastaan yhden prosentin alennus, joka riidanalaisessa päätöksessä on myönnetty.

Seitsemäs kanneperuste perustuu rangaistusten oikeasuhteisuuden periaatteen rikkomiseen sillä perusteella, että kantajalle määrätty sakko ei ole perusteltu kyseessä olevaan kilpailusääntöjen rikkomiseen nähden eikä varsinkaan, kun otetaan huomioon sen väitetysti rajallinen vaikutus markkinoihin ja se, että toteuttajana on ollut pieni yhtiö.

(¹) Komission tiedonanto sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskeissa asioissa, EYVL 2002, C 45, s. 3.

Kanne 4.5.2007 — General Technic v. komissio

(Asia T-142/07)

(2007/C 140/66)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: General Technic Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (edustaja: asianajaja M. Nosbusch)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- komission 21.2.2007 tekemä päätös, joka koskee EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamista koskevaa menettelyä asiassa COMP/E-1/38.823 — Elevators and Escalators, on GT:tä koskevilta osin kumottava EY 230 artiklan perusteella

- toissijaisesti, kantajalle kyseisellä päätöksellä määrätty sakko on poistettava tai sen määrä on alennettava EY 229 artiklan perusteella
- Euroopan yhteisöjen komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan kantaja koskevilta osin komission 21.2.2007 tekemän päätöksen K (2007) 512 lopullinen, joka koskee EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamista koskevaa menettelyä (asia COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators), joka liittyy kartelliin hissien ja liukuportaiden asennus- ja huoltomarkkinoilla Belgiassa, Saksassa, Luxemburgissa ja Alankomaissa. Kartelliin on liittynyt tarjouskilpailujen manipulointia, markkinoiden jakamista, hintojen vahvistamista, hankkeiden sekä laitteiden myynti-, asennus-, huolto- ja modernisointisopimusten kohdentamista sekä tietojenvaihtoa.

Kantaja esittää kanteensa tueksi, että komissio on tehnyt virheen, kun se on määrännyt kantajan maksamaan yhdessä ja solidaarisesti sakon, joka on määrätty kantajan kartelliin kuuluneen tytäryhtiön maksettavaksi. Kantaja väittää, että komissio on erehtynyt päätelmässään siitä, minkälainen kantajan osuus tytäryhtiön yhtiöpääomassa oli luonteeltaan ja ulottuvuudeltaan, koska kantaja on puhdas pääomayhtiö ilman omaa kaupallista toimintaa ja koska sen osuus tytäryhtiön pääomasta on vähemmistöosuus eikä mene pitemmälle kuin mikä on tarpeen kantajan taloudellisten etujen suojelemiseksi. Kantaja väittää myös, ettei komissio ole oikeudellisesti riittävällä tavalla perustellut näkemystään siitä, että kantaja osallistui kyseiseen kartelliin, eikä ole tältä osin tehnyt eroa kantajan osakkeenomistajan henkilökohtaiseen rooliin tytäryhtiön osakkaana ja johtajana.

Kanne 30.4.2007 — UMG Recordings v. SMHV — Osman (MOTOWN)

(Asia T-143/07)

(2007/C 140/67)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: UMG Recordings, Inc. (Santa Monica, Yhdysvallat) (edustajat: asianajat E. Armijo Chávarri ja A. Castán Pérez-Gómez)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Toinen asianosainen valituslautakunnassa: Jimmy Osman (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- ottaa sen kannekirjelmän ja siihen liittyvät asiakirjat tutkittaviksi ja katsoo, että kanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 15.2.2007 tekemästä päätöksestä asiassa R-523/2006-2 on nostettu säädetystä määräajassa ja asianmukaisia muutovaatimuksia noudattaen, ja asianmukaisten menettelyllisten vaiheiden jälkeen antaa myöhemmin tuomion, jolla se kumoaa kyseisen päätöksen ja velvoittaa nimenomaisesti SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka menetetyksi julistamista on vaadittu: yhteisön sanamerkki MOTOWN luokkiin 9, 25, 41 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten — hakemus nro 206 243

Yhteisön tavaramerkin haltija: UMG Recordings

Yhteisön tavaramerkin menetetyksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Jimmy Osman

Mitättömyysoaston ratkaisu: Menetetyksi julistamista koskevan vaatimuksen hyväksyminen kaikkien asianomaisten luokkaan 42 kuuluvien palvelujen osalta ja sen hylkääminen sikäli kuin se koski luokkaan 41 kuuluvia palveluja

Valituslautakunnan ratkaisu: Jimmy Osmanin tekemän valituksen hyväksyminen

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 15 artiklan 1 kohdan ja 50 artiklan 1 kohdan rikkominen

Kantaja väittää, että valituslautakunta arvioi virheellisesti todisteita, jotka oli esitetty sen osoittamiseksi, että sen tavaramerkkiä oli käytetty luokkaan 41 kuuluvissa asianomaisissa palveluissa.

Kantaja väittää ensinnäkin, että valituslautakunta jätti huomiotta, että sekä tavaramerkin rekisteröity haltija että kolmannet haltijan suostumuksella käyttävät riidanalaista tavaramerkkiä riidanalaisissa palveluissa.

Kantaja väittää toiseksi, että valituslautakunta sekoitti keskenään ”diskoteekkipalvelut” ja ”musiikkitahtumien järjestämisen”, koska se ei ottanut huomioon, että ne kuuluvat eri palveluluokkiin.

Kantaja väittää kolmanneksi, että jopa olettaen, että se ei osallistunut välittömästi eikä välillisesti ”diskoteekkipalvelujen” tarjoamiseen ja/tai ”musiikkitahtumien järjestämiseen”, olisi pitänyt katsoa, että se suoritti nimenomaisia palveluja, jotka kuuluvat edellä mainittuihin luokkiin, ja että sen kyseisten ”alapalvelujen” suorittaminen mahdollisti sen, että sen ei tarvinnut täyttää velvollisuutta käyttää tavaramerkkiään niin kutsutuissa palvelujen yleisluokissa (eli riidanalaisissa palveluissa).

Kanne 4.5.2007 — Euro-Information v. SMHV (CYBERBOURSE)

(Asia T-155/07)

(2007/C 140/68)

*Kannekirjelmän kieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Européenne de traitement de l'Information (Euro-Information) (Strasbourg, Ranska) (edustajat: asianajajat P. Greffe ja J. Schouman)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)

Kantajan vaatimukset

- SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan asiassa R 1046/2006-1 28.2.2007 tekemä päätös, joka annettiin tiedoksi 8.3.2007, on kumottava sikäli kuin sillä hylättiin kantajan yhteisön tavamerkkihakemuksen CYBERBOURSE nro 4 114 682 rekisteröinti tietyille luokkiin 9, 36 ja 38 kuuluville tavaroille ja palveluille
- yhteisön tavamerkkihakemus CYBERBOURSE nro 4 114 682 on rekisteröitävä kaikille mainituille tavaroille ja palveluille.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavamerkki: Sanamerkki CYBERBOURSE luokkiin 9, 36 ja 38 kuuluville tavaroille ja palveluille (hakemus nro 4 114 682)

Tutkijan ratkaisu: Rekisteröinnin hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Kantaja väittää, että vastoin SMHV:n valituslautakunnan toteamusta riitautetussa päätöksessä sen tavamerkki on mielivaltainen ja neuvoston asetuksessa N:o 40/94 ⁽¹⁾ vaaditulla tavalla riittävän erottamiskykyinen kyseessä oleville tavaroille ja palveluille.

⁽¹⁾ Yhteisön tavamerkestä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1).

Kanne 9.5.2007 — Espanja v. komissio

(Asia T-156/07)

(2007/C 140/69)

*Oikeudenkäyntikieli: espanja***Asianosaiset**

Kantaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: F. Díez Moreno)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimiston (EPSO) EUVL C 45 A:ssa 28.2.2007 julkaisema ilmoitus avoimesta kilpailusta EPSO/AD/94/07 on kumottava.
- Komissio on velvoitettava julkaisemaan virallisessa lehdessä kaikilla kielillä kaikki ilmoitukset, jotka koskevat yhteisön virkamiesten palvelukseenottamista.
- Vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä kanne on nostettu Euroopan yhteisöjen henkilöstövalintatoimiston (EPSO) EUVL C 45 A:ssa 28.2.2007 julkaisemasta ilmoituksesta, joka koskee avointa kilpailua EPSO/AD/94/07, siltä osin kuin mainittu ilmoitus on julkaistu ainoastaan EUVL:n englannin-, ranskan- ja saksankielisissä toisinoissa.

Kantaja katsoo, että näin toimiessaan vastaaja on rikkonut Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä 15.4.1958 annettua neuvoston asetusta N:o 1 sekä 29.2.1968 annettua asetusta 259/68, jossa säädetään Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavista henkilöstösäännöistä. Myös EY:n perustamissopimuksessa ja yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneessa oikeuskäytännössä tunnustettuja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, yhteisön kansalaisten syrjintäkiellon periaatetta, suhteellisuusperiaatetta ja oikeusvarmuuden periaatetta on loukattu.

Oikeusvarmuuden periaatteesta todetaan, että henkilöstösääntöjen liitteessä III edellytetään, että yleisiä kilpailuja koskevat ilmoitukset julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Neuvoston asetuksen N:o 1/58 5 artiklan mukaan mainittu virallinen lehti on julkaistava 23 virallisella kielellä. Ilmoitus on kuitenkin julkaistu vain kolmella virallisella kielellä.

Lopuksi on vielä katsottava, että neuvoston yksinomaista toimivaltaa muuttaa yksimielisesti yhteisön kielijärjestelyjä on loukattu.

Kanne 9.5.2007 — People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto

(Asia T-157/07)

(2007/C 140/70)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: People's Mojahedin Organization of Iran (Auvers sur Oise, Ranska) (edustajat: asianajaja J. P. Spitzer ja D. Vauhan, QC)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

— neuvoston seuraavat, yhä sovellettavat päätökset on kumottava:

— päätös olla tutkimatta kuuden kuukauden kuluessa tai sen jälkeen uudelleen neuvoston päätöstä 2006/379 kantajaa koskevilta osin

— päätös säilyttää kantajan nimi sellaisessa terroristijärjestöjä koskevassa luettelossa, joka on laadittu 29.5.2006 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2006/379 ja jota on pidetty mainitusta päivämäärästä alkaen, huolimatta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-228/02 12.12.2006 antamasta tuomiosta ja neuvoston EY 233 artiklaan perustuvista velvoitteista

— on määrättävä, että vastaajan on tässä suhteessa kaikilta tarvittavilta osin toimittava laillisten velvoitteidensa mukaisesti

— vastaaja on velvoitettava maksamaan kantajalle vahingonkorvauksena 1 090 000 euroa korkoineen liitteessä 18 esitetyn mukaisesti (yhä jatkuva vahinko)

— vastaaja on velvoitettava korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan neuvoston tiettyihin kirjeisiin sisältyvät päätökset ja vaatii korvauksia sen perusteella, ettei neuvosto kuuden kuukauden kuluttua tarkistanut luetteloa, joka sisältyy neuvoston päätökseen 2006/379 ⁽¹⁾ ja joka koskee sellaisia henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä, joihin sovelletaan tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä — esimerkiksi varojen ja muiden taloudellisten resurssien jäädyttämisestä — terrorismin torjumiseksi annettua asetusta N:o 2580/2001 ⁽²⁾, ja että neuvosto säilytti kantajan mainitussa luettelossa.

Kantajan mukaan neuvosto oli velvollinen tarkistamaan terroristijärjestöistä tehtyyn luetteloon sisältyviä henkilöitä koskevan luettelon säännöllisesti ja vähintään kuuden kuukauden välein. Kantaja väittää, ettei neuvosto toiminut näin niiltä osin kuin oli kyse kantajan nimen sisällyttämisestä terroristijärjestöjen luetteloon.

Kantaja väittää lisäksi, että sen jälkeen, kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antoi tuomionsa asiassa T-228/02, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran vastaan neuvosto (Kok. 2006, s. II-0000), neuvosto oli velvollinen poistamaan kantajan mainitusta luettelosta.

⁽¹⁾ Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta ja päätöksen 2005/930/EY kumoamisesta 29.5.2006 tehty neuvoston päätös 2006/379/EY (EUVL L 144, s. 21).

⁽²⁾ Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi 27.12.2001 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2580/2001 (EYVL L 344, s. 70).

Kanne 7.5.2007 — Lancôme v. SMHV — CMS Hasche Sigle (COLOR EDITION)

(Asia T-160/07)

(2007/C 140/71)

*Kannekirjelmän kieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Lancôme Parfums et Beauté & Cie (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja E. Baud)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: CMS Hasche Sigle (Köln, Saksa)

Vaatimukset

— SMHV:n toisen valituslautakunnan 26.2.2007 asiassa R 231/2006-2 tekemä päätös on kumottava.

— Vastaaja ja tarvittaessa väliintulija on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: sanamerkki "COLOR EDITION" luokkaan 3 kuuluville tavaroille — yhteisön tavaramerkki nro 2 965 804

Yhteisön tavaramerkin haltija: kantaja

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: CMS Hasche Sigle

Mitättömyysoaston ratkaisu: mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: mitättömyysoaston päätöksen kumoaminen

Kanneperusteet: neuvoston asetuksen N:o 40/94 ⁽¹⁾ 55 artiklan 1 kohdan a alakohdan rikkominen siltä osin kuin valituslautakunta on katsonut, että CMS Hasche Siglen esittämä kumoamista koskeva vaatimus voitiin tutkia, ja mainitun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen siltä osin kuin riidanalaisessa päätöksessä katsottiin, että riidan kohteena oleva tavaramerkki "COLOR EDITION" oli kuvaileva.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1).

EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Kanne 16.4.2007 — Klug v. Euroopan lääkevirasto

(Asia F-35/07)

(2007/C 140/72)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Kanne 20.4.2007 — Caleprico v. komissio

(Asia F-38/07)

(2007/C 140/73)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Bettina Klug (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta)
(edustaja: asianajaja G. Grupp)

Vastaaja: Euroopan lääkevirasto

Vaativukset

- vastaaja on veloitettava jatkamaan kantajan työsopimuksen voimassaoloa 7.2.2002 lähtien
- vastaaja on veloitettava suorittamaan kantajalle vahingonkorvauksena 200 000 euroa
- vastaaja on veloitettava kumoamaan kantajaa koskeva arviointi ajalta 31.12.2004–31.12.2006 ja suorittamaan uusi arviointi siten, että se ottaa huomioon tuomioistuimen asiassa antaman ratkaisun.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne perustuu henkilöstösääntöjen II osaston 12 a artiklaan (työpaikkakiusaaminen). Kanteen mukaan kantajan arvioinnissa on käytetty harkintavaltaa vieheellisesti, viraston menettelysäännöksiä, jotka koskevat arvioinnin laatimista, on rikottu ja täten kantajan työsopimuksen voimassaoloa on oikeudettomasti jätetty jatkamatta.

Kantaja perustelee kannettaan sillä, että työpaikkakiusaamisen ja hänen työstään laaditun arvioinnin objektivisuuden puuttumisen johdosta häntä koskeva arviointi oli erittäin huono ja tästä syystä hänen 5-vuotisen sopimuksensa voimassaoloa ei jatkettu.

Asianosaiset

Kantaja: Francesco Caleprico (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja V. Guagliulmi)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaativukset

- on todettava, että henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevaa 12 ja 13 artiklaa ei sovelleta EY 241 artiklassa tarkoitetulla tavalla, koska se on lainvastainen
- nimittävän viranomaisen se päätös on kumottava, jolla implisiittisesti hylättiin kantajan 12.6.2006 tehdystä päätöstä tekemä valitus
- komission 12.6.2006 tekemän päätöksen se osa on kumottava, jossa nimittävä viranomainen vahvisti kantajan palkkaluokaksi AD6/2, eikä AD8/3
- komissio on veloitettava korvaamaan 12.6.2006 tehdyn päätöksen riidanalainen osa sellaisella osalla, jossa vahvistetaan taannehtivasti (1.7.2006 alkaen) kantajan palkkaluokaksi AD8/3
- komissio on veloitettava maksamaan kantajalle kaikki sellaiset summat, joita hänelle ei ole maksettu riidanalaisen päätöksen lainvastaisuuden vuoksi, erääntyneine ja tulevaisuudessa erääntyvine korkoineen
- komissio on veloitettava korvaamaan kaikki mahdolliset muut kantajalle aiheutuneet vahingot, jotka virkamiestuumioistuin yksilöi asian tosiseikastosta
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka merkittiin sellaisen avoimen kilpailun EUR/A/155/2000⁽¹⁾ varallaolueluetteloon, joka järjestettiin varallaolueluettelon laatimiseksi henkilöstä, jotka otetaan palvelukseen palkkaluokassa A7/A6, otettiin palvelukseen sen jälkeen, kun Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta 22.3.2004 annettu asetus (EY, Euratom) N:o 723/2004⁽²⁾ oli tullut voimaan, ja hänen palkkaluokakseen määritettiin AD6/2.

Kantaja esittää kanteensa tueksi kaksi kanneperustetta.

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että 12.6.2006 tehty päätös on ristiriitainen, koska yhtäältä sen johdanto-osassa viitataan henkilöstösääntöjen 31 artiklaan, jonka mukaan hakijat nimitetään kilpailuilmoituksessa mainittuun tehtäväryhmään, ja toisaalta sen päätösosassa vahvistetaan kantajan palkkaluokaksi AD6/2.

Toisen kanneperusteen yhteydessä kantaja väittää, että kyseessä oleva päätös on joka tapauksessa lainvastainen, koska sen perustana oleva implisiittinen oikeusperusta (henkilöstösääntöjen liitteessä XIII oleva 12 ja 13 artikla) on seuraavilta osin lainvastainen:

- se on ristiriidassa oikeusvarmuuden periaatteen ja luottamuksensuojan periaatteen kanssa
- sillä loukataan syrjintäkiellon periaatetta ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta
- sillä loukataan kohtuullisuusperiaatetta, koska uuden järjestelmän soveltaminen riippuu täysin satunnaisesta seikasta, siis siitä, tapahtuuko palvelukseen ottaminen ennen tiettyä päivää vai sen jälkeen, ilman, että tätä sääntöä voidaan perustella mistään muusta syystä
- sillä loukataan hyvän hallinnon periaatetta
- toissijaisesti se on ristiriidassa EY 251 artiklassa määrätyn yhteisön toimenpiteiden perustelemista koskevan velvollisuuden kanssa.

⁽¹⁾ EYVL C 147 A, 25.5.2000, s. 10.

⁽²⁾ EYVL L 124, 27.4.2004, s. 1.

Kanne 2.5.2007 — Fernandez García ja García Rato v. yhteisöjen tuomioistuin

(Asia F-41/07)

(2007/C 140/74)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Brígida Fernandez García (Luxemburg, Luxemburg) ja Carolina García Rato (Luxemburg, Luxemburg) (edustajat: asianajajat S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis ja E. Marchal)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen tuomioistuin

Vaatimukset

- päätökset, joilla kantajat nimitettiin Euroopan yhteisöjen virkamiehiksi on kumottava siltä osin kuin niissä vahvistetaan palkkaluokka, joissa heidät otetaan palvelukseen, henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 13 artiklan mukaisesti
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat, jotka ovat läpäisseet avoimen kilpailun CJ/LA/24,⁽¹⁾ jota koskeva kilpailuilmoitus julkaistiin ennen 1.5.2005, otettiin palvelukseen sen jälkeen, kun Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta 22.3.2004 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 723/2004⁽²⁾ oli tullut voimaan.

Kantajat väittävät kanteessaan ensimmäiseksi, että riidanalaisissa päätöksissä rikotaan kilpailuilmoituksen muodostamaa oikeudellista kehystä. Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 13 artiklan nojalla heidät nimittäin otettiin palvelukseen palkkaluokassa, joka on alhaisempi kuin kilpailuilmoituksessa mainittu palkkaluokka.

Kantajat katsovat myös, että riidanalaisilla päätöksillä rikotaan henkilöstösääntöjen 5, 29 ja 31 artiklaa ja loukataan yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatetta. Saman avoimen kilpailun tai samaa palkkaluokkaan koskevien avointen kilpailujen läpäisseiden henkilöiden palkkaluokat määritettiin eri suuruisiksi sen mukaan, otettiin heidät palvelukseen ennen asetuksen N:o 723/2004 voimaantuloa vai sen jälkeen.

Lisäksi kantajat vetoavat siihen, että luottamuksensuojan periaatetta on loukattu siltä osin kuin he luottivat perustellusti siihen, että heidät otetaan palvelukseen kilpailuilmoituksessa mainitussa palkkaluokassa.

⁽¹⁾ EUVL C 182 A, 31.7.2002, s. 8.

⁽²⁾ EUVL L 124, 27.4.2004, s. 1.

Kanne 10.5.2007 — Antonio Prieto v. Euroopan parlamentti

(Asia F-42/07)

(2007/C 140/75)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Antonio Prieto (Bousval, Belgia) (edustaja: asianajaja E. Boigelot)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

- Euroopan parlamentin 9.6.2006 tekemä se päätös on kumottava, jolla kantaja nimitettiin koeajalla olevaksi virkamieheksi palkkaluokkaan AST 2, tasolle 3
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on läpäissyt sisäisen kilpailun C/348, joka koski palkkaluokkia C5-4, oli komission palkkaluokan AST 3 (joka oli aikaisemmin palkkaluokka C4) väliaikainen toimihenkilö, kun hänet nimitettiin koeajalla olevaksi virkamieheksi ja kun hänen palkkaluokakseen määriteltiin AST 2.

Kanteensa tueksi kantaja väittää ensimmäiseksi, että päätöksellä, jolla hänet nimitettiin virkamieheksi alempaan palkkaluokkaan kuin missä hän oli toimiessaan väliaikaisena toimihenkilönä, rikotaan Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) liitteessä XIII olevan 5 artiklan 4 kohtaa.

Kantaja vetoaa lisäksi siihen, että yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatetta on loukattu siltä osin kuin kyseessä olevan kilpailun läpäisseistä vain ne, jotka olivat aikaisemmin ura-alueen D väliaikaisia toimihenkilöitä, saivat säilyttää aikaisemman, edullisemman palkkaluokan siinä yhteydessä, kun heidät nimitettiin virkamiehiksi.

Lopuksi kantaja väittää, että riidanalaisella päätöksellä loukataan myös oikeusvarmuuden, luottamuksensuojan, hyvän hallinnon ja hyvän hallintokäytännön periaatteita.